ISSN 1725-5082

Euroopa Liidu Teataja

L 327

51. aastakäik

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

5. detsember 2008

Sisukord

I *EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik*

MÄÄRUSED

★ **Nõukogu määrus (EÜ) nr 1207/2008, 28. november 2008, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 639/2004 ühenduse äärepoolseimates piirkondades registreeritud kalalaevastike haldamise kohta** 1

Komisjoni määrus (EÜ) nr 1208/2008, 4. detsember 2008, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 3

Komisjoni määrus (EÜ) nr 1209/2008, 4. detsember 2008, millega muudetakse teatavate suhkrusektori toodete suhtes 2008/2009. turustusaastaks määrusega (EÜ) nr 945/2008 kehtestatud tüüpilisi hindu ja täiendavaid impordimakse 5

DIREKTIIVID

★ **Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/103/EÜ, 19. november 2008, millega muudetakse direktiivi 2006/66/EÜ, mis käsitleb patareisid ja akusid ning patarei- ja akujäätmeid, seoses patareide ja akude turulelaskmisega** (1) 7

★ **Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/104/EÜ, 19. november 2008, renditöö kohta** 9

(1) EMPs kohaldatav tekst

(Jätkub pöördel)

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

II *EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik*

OTSUSED

Nõukogu

2008/903/EÜ:

★ **Nõukogu otsus, 27. november 2008, Schengeni *acquis*' sätete täieliku kohaldamise kohta Šveitsi Konföderatsioonis** 15

2008/904/EÜ:

★ **Nõukogu otsus, 27. november 2008, Regioonide Komitee Madalmaade ühe liikme ja kahe asendusliikme ametisse nimetamise kohta** 18

2008/905/EÜ:

★ **Nõukogu otsus, 27. november 2008, millega muudetakse ühiste konsulaarjuhiste 13. lisa viisakleebiste täitmise kohta** 19

2008/906/EÜ:

★ **Nõukogu otsus, 27. november 2008, Regioonide Komitee kahe Taani liikme ja kahe asendusliikme ametisse nimetamise kohta** 21

Komisjon

2008/907/EÜ:

★ **Komisjoni otsus, 3. november 2008, millega sätestatakse tervishoiugarantiid hobuslaste veoks ühest kolmandast riigist teise vastavalt nõukogu direktiivi 91/496/EMÜ artikli 9 lõike 1 punktile c** *(teatavaks tehtud numbri K(2008) 6296 all)* [1] 22

2008/908/EÜ:

★ **Komisjoni otsus, 28. november 2008, millega lubatakse teatavatel liikmesriikidel läbi vaadata iga-aastased BSE seireprogrammid** *(teatavaks tehtud numbri K(2008) 7288 all)* 24

III *Euroopa Liidu lepingu kohaselt vastu võetud aktid*

EUROOPA LIIDU LEPINGU VI JAOTISE KOHASELT VASTU VÕETUD AKTID

★ **Nõukogu raamotsus 2008/909/JSK, 27. november 2008, vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta kriminaalasjades tehtud otsuste suhtes, millega määratakse vabadusekaotuslikud karistused või vabadust piiravad meetmed, nende Euroopa Liidus täideviimise eesmärgil** 27

Parandused

★ **Nõukogu 29. oktoobri 1993. aasta direktiivi 93/92/EMÜ (kahe- või kolmerattalistele mootorsõidukitele valgustus- ja valgussignaalseadmete paigaldamise kohta) parandused (ELT L 311, 14.12.1993) (Eestikeelne eriväljaanne, 7. peatükk, 2. köide, lk 119)** 47

Märkus lugejale (vt tagakaane sisekülge)

ET

[1] EMPs kohaldatav tekst

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1207/2008,

28. november 2008,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 639/2004 ühenduse äärepoolseimates piirkondades registreeritud kalalaevastike haldamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 37 ja artikli 299 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, [1]

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 30. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 639/2004 (ühenduse äärepoolseimates piirkondades registreeritud kalalaevastike haldamise kohta) [2] võimaldab teha erandi nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta) [3] artiklist 13. Kõnealuse artikliga nähakse ette laevastiku koosseisu arvamise ja koosseisust väljaarvamise üldine korraldus.

(2) Määruse (EÜ) nr 639/2004 artikli 2 punktiga 5 on riigiabi toel uuendatud laevade puhul kehtestatud koosseisu arvamise ja koosseisust väljaarvamise erandi kohaldamise aeg. Algselt määrati kõnealuseks tähtajaks 31. detsember 2007, kuid pärast 19. juunil 2006 nõukogus saavutatud poliitilist kokkulepet seoses Euroopa kalandusfondiga pikendati tähtaega 31. detsembrini 2008.

(3) Komisjoni õigusakt, mis võimaldab asjaomastel liikmesriikidel anda riigiabi, võeti vastu ettenähtust hiljem. Võttes arvesse asjaolu, et huvitatud laevatehaste võimsus on piiratud, on võimatu nõukogus 19. juunil 2006 saavutatud poliitilist kokkulepet täielikult rakendada 31. detsembriks 2008.

(4) Seepärast on asjakohane pikendada määruse (EÜ) nr 639/2004 artikli 2 punktis 5 sätestatud erandi kohaldamise aega 2011. aastani.

(5) Määrust (EÜ) nr 639/2004 tuleks vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 639/2004 muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 2 punkt 5 asendatakse järgmisega:

„5. punkti 3 arvestamata lõpetatakse uuendamiseks avalikku abi saanud kalalaevade puhul punkti 1 alapunktis a toodud erandi tegemine kolm aastat pärast uuendamiseks avaliku abi andmist ja igal juhul hiljemalt 31. detsembril 2011.”

2. Artikkel 6 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 6

Aruandlus

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse rakendamise kohta hiljemalt 30. juunil 2012.”

[1] 21. oktoobri 2008. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).
[2] ELT L 102, 7.4.2004, lk 9.
[3] EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

Artikkel 2

Määrus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 28. november 2008

Nõukogu nimel
eesistuja
M. BARNIER

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1208/2008,

4. detsember 2008,

millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus), [1]

võttes arvesse komisjoni 21. detsembri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1580/2007, millega kehtestatakse nõukogu määruste (EÜ) nr 2200/96, (EÜ) nr 2201/96 ja (EÜ) nr 1182/2007 rakenduseeskirjad puu- ja köögiviljasektoris, [2] eriti selle artikli 138 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

Määruses (EÜ) nr 1580/2007 on sätestatud vastavalt mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay vooru tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon kindlad impordiväärtused kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XV lisa A osas osutatud toodete ja ajavahemike puhul,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks määruse (EÜ) nr 1580/2007 artikliga 138 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 5. detsembril 2008.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 4. detsember 2008

Komisjoni nimel

põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor

Jean-Luc DEMARTY

---

[1] ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.
[2] ELT L 350, 31.12.2007, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(EUR/100 kg)

CN-kood	Kolmanda riigi kood [1]	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	MA	67,0
	TR	79,7
	ZZ	73,4
0707 00 05	JO	167,2
	MA	60,3
	TR	89,0
	ZZ	105,5
0709 90 70	JO	230,6
	MA	79,8
	TR	87,5
	ZZ	132,6
0805 10 20	BR	44,6
	MA	68,4
	TR	54,6
	UY	34,6
	ZA	43,6
	ZW	43,5
	ZZ	48,2
0805 20 10	MA	64,3
	TR	65,0
	ZZ	64,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	AR	62,9
	HR	49,2
	IL	85,6
	TR	58,9
	ZZ	64,2
0805 50 10	MA	64,0
	TR	57,7
	ZA	79,4
	ZZ	67,0
0808 10 80	CA	89,4
	CL	67,1
	CN	80,0
	MK	34,8
	US	107,7
	ZA	113,0
	ZZ	82,0
0808 20 50	AR	73,4
	CL	48,4
	CN	41,3
	TR	110,3
	US	122,0
	ZZ	79,1

[1] Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ" tähistab „muud päritolu".

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1209/2008,

4. detsember 2008,

millega muudetakse teatavate suhkrusektori toodete suhtes 2008/2009. turustusaastaks määrusega (EÜ) nr 945/2008 kehtestatud tüüpilisi hindu ja täiendavaid impordimakse

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus), [1]

võttes arvesse komisjoni 30. juuni 2006. aasta määrust (EÜ) nr 951/2006, millega kehtestati nõukogu määruse (EÜ) nr 318/2006 üksikasjalikud rakenduseeskirjad kolmandate riikidega kauplemise suhtes suhkrusektoris, [2] eriti selle artikli 36 lõike 2 teise lõigu teist lauset,

ning arvestades järgmist:

(1) Valge suhkru, toorsuhkru ja teatavate siirupite tüüpilised hinnad ja täiendavad impordimaksud 2008/2009. turustusaastaks on kehtestatud komisjoni määrusega (EÜ) nr 945/2008. [3] Neid hindu ja tollimakse an viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1149/2008. [4]

(2) Praegu komisjoni käsutuses olevast teabest lähtuvalt tuleks eespool osutatud hindu ja makse muuta määruses (EÜ) nr 951/2006 sätestatud eeskirjade kohaselt,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 951/2006 artiklis 36 osutatud toodetele määrusega (EÜ) nr 945/2008 kehtestatud tüüpilisi hindu ja täiendavaid impordimakse 2008/2009. turustusaastaks muudetakse käesoleva määruse lisa kohaselt.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 5. detsembril 2008.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 4. detsember 2008

Komisjoni nimel

põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor

Jean-Luc DEMARTY

---

[1] ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.
[2] ELT L 178, 1.7.2006, lk 24.
[3] ELT L 258, 26.9.2008, lk 56.
[4] ELT L 309, 20.11.2008, lk 3.

LISA

Valge suhkru, toorsuhkru ja CN-koodi 1702 90 95 alla kuuluvate toodete muudetud tüüpilised hinnad ja täiendavad impordimaksud, mida kohaldatakse alates 5. detsember 2008

(EUR)

CN-kood	Tüüpiline hind kõnealuse toote 100 kg netomassi kohta	Täiendav imporditollimaks kõnealuse toote 100 kg netomassi kohta
1701 11 10 (1)	23,24	4,68
1701 11 90 (1)	23,24	9,91
1701 12 10 (1)	23,24	4,49
1701 12 90 (1)	23,24	9,48
1701 91 00 (2)	25,79	12,35
1701 99 10 (2)	25,79	7,82
1701 99 90 (2)	25,79	7,82
1702 90 95 (3)	0,26	0,39

(1) Kindlaksmääratud hind määruse (EÜ) nr 1234/2007 IV lisa III punktis määratletud standardkvaliteedi puhul.
(2) Kindlaksmääratud hind määruse (EÜ) nr 1234/2007 IV lisa II punktis määratletud standardkvaliteedi puhul.
(3) Kindlaksmääratud hind 1 % saharoosisisalduse puhul.

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2008/103/EÜ,

19. november 2008,

millega muudetakse direktiivi 2006/66/EÜ, mis käsitleb patareisid ja akusid ning patarei- ja akujäätmeid, seoses patareide ja akude turulelaskmisega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 95 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, [1]

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras, [2]

ning arvestades järgmist:

(1) Direktiivi 2006/66/EÜ [3] artikli 6 lõiget 2 tuleks täpsustada, et patareid ja akud, mis lasti ühenduses seaduslikult turule enne 26. septembrit 2008 ning mis ei vasta nimetatud direktiivi nõuetele, võiksid jääda ühenduse turule ka pärast kõnealust kuupäeva. Täpsustusega tagataks õiguskindlus nende patareide puhul, mis lastakse turule ühenduses, ning sellega tagataks siseturu sujuv toimimine. Täpsustus on kooskõlas jäätmete vähendamise põhimõttega ning see aitaks kaasa halduskoormuse vähendamisele.

(2) Seepärast tuleks direktiivi 2006/66/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2006/66/EÜ muutmine

Direktiivi 2006/66/EÜ artikli 6 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et patareisid või akusid, mis ei vasta käesoleva direktiivi nõuetele, ei lastaks turule pärast 26. septembrit 2008.

Patareid või akud, mis ei vasta käesoleva direktiivi nõuetele ja mis lastakse turule pärast kõnealust kuupäeva, kõrvaldatakse turult.”

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 5. jaanuaril 2009.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

---

[1] 9. juuli 2008. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).
[2] Euroopa Parlamendi 9. juuli 2008. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 20. oktoobri 2008. aasta otsus.
[3] ELT L 266, 26.9.2006, lk 1.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strassbourg, 19. november 2008

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*
H.-G. PÖTTERING	J.-P. JOUYET

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2008/104/EÜ, 19. november 2008, renditöö kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 137 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, [1]

olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,

toimides EÜ asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras, [2]

ning arvestades järgmist:

(1) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja peetakse kinni Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga [3] tunnustatud põhimõtetest. Eelkõige on see kavandatud olema täielikult kooskõlas nimetatud harta artikliga 31, milles sätestatakse, et igal töötajal on õigus töötingimustele, mis on tema tervise, ohutuse ja väärikuse kohased, ja õigus maksimaalse tööaja piirangule, igapäevastele ja -nädalastele puhkeaegadele ja iga-aastasele palgalisele puhkusele.

(2) Ühenduse töötajate sotsiaalsete põhiõiguste harta punkt 7 näeb muu hulgas ette, et siseturu väljakujundamine peab viima Euroopa Ühenduse töötajate elu- ja töötingimuste parandamisele; see protsess saavutatakse, ühtlustades edusamme nende tingimuste osas, peamiselt seoses selliste töösuhteliikidega nagu tähtajalise lepingu alusel tehtav töö, osalise tööajaga töö, renditöö ja hooajatöö.

(3) Vastavalt asutamislepingu artikli 138 lõikele 2 konsulteeris komisjon 27. septembril 1995. aastal ühenduse tasandi tööturu osapooltega meetmete osas, mida saaks võtta ühenduse tasandil tööaja paindlikkuse ja töötajate tööga kindlustatuse vallas.

(4) Pärast konsulteerimist leidis komisjon, et ühenduse tasandi meede on soovitav ja vastavalt asutamislepingu artikli 138 lõikele 3 konsulteeris 9. aprillil 1996. aastal täiendavalt tööturu osapooltega kavandatava ettepaneku sisu osas.

(5) 18. märtsi 1999. aasta raamkokkuleppe (tähtajalise töö kohta) sissejuhatuses märkisid allakirjutanud oma soovi uurida vajadust samalaadse kokkuleppe järele seoses renditööga ja mitte käsitleda renditöötajaid tähtajalist tööd käsitlevas direktiivis.

(6) Üldised valdkondadevahelised organisatsioonid, nimelt Euroopa Ühenduse Tööstusharude Liit (UNICE), [4] Riigiosalusega Ettevõtete ja Üldist Majandushuvi Pakkuvate Ettevõtete Euroopa Keskus (CEEP) ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsioon (ETUC) teatasid 29. mai 2000. aasta ühiskirjas komisjonile, et soovivad algatada asutamislepingu artiklis 139 sätestatud menetluse. 28. veebruari 2001. aasta täiendavas ühiskirjas palusid nad komisjonilt artikli 138 lõikes 4 osutatud tähtaja pikendamist ühe kuu võrra. Komisjon rahuldas selle taotluse, pikendades läbirääkimiste tähtaega 15. märtsini 2001.

(7) 21. mail 2001. aastal tunnistasid tööturu osapooled, et nendevahelistel renditöö üle peetud läbirääkimistel kokkulepet ei saavutatud.

(8) 2005. aasta märtsis kohtunud Euroopa Ülemkogu leidis, et on hädavajalik taaskäivitada Lissaboni strateegia ning seada selle prioriteetideks taas majanduskasv ja tööhõive. Nõukogu kiitis heaks majanduskasvu ja tööhõive koondsuunised (2005–2008), mille eesmärk on muu hulgas edendada paindlikkust koos tööga kindlustatusega ning vähendada tööturu killustatust, võttes vajalikul määral arvesse tööturu osapoolte rolli.

---

[1] ELT C 61, 14.3.2003, lk 124.

[2] Euroopa Parlamendi 21. novembri 2002. aasta arvamus (ELT C 25 E, 29.1.2004, lk 368), nõukogu 15. septembri 2008. aasta ühine seisukoht ja Euroopa Parlamendi 22. oktoobri 2008. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

[3] ELT C 303, 14.12.2007, lk 1.

[4] UNICE muutis 2007. aasta jaanuaris oma nime; uus nimi on BUSINESSEUROPE.

(9) Kooskõlas komisjoni teatisega ajavahemikku kuni aastani 2010 hõlmava Euroopa sotsiaalmeetmete kava kohta, mida Euroopa Ülemkogu tervitas oma 2005. aasta märtsi kohtumisel kui panust Lissaboni strateegia eesmärkide saavutamisse, aitaksid uued töökorralduse vormid ja suurem mitmekesisus lepingulistes suhetes, mis sobitavad paremini kokku paindlikkuse ja turvalisuse, suurendada töötajate ja ettevõtete kohanemisvõimelisust. Lisaks kiitis Euroopa Ülemkogu oma 2007. aasta detsembri kohtumisel heaks turvalise paindlikkuse kokkulepitud ühised põhimõtted, mis loovad tööturul tasakaalu turvalisuse ja paindlikkuse vahel ning aitavad nii töötajatel kui ka tööandjatel ära kasutada globaliseerumisega kaasnevaid võimalusi.

(10) Euroopa Liidus esineb märkimisväärseid erinevusi renditöö kasutamisel ning renditöötajate õigusliku olukorra, staatuse ja töötingimuste osas.

(11) Renditöö ei rahulda mitte üksnes ettevõtjate paindlikkusega seotud vajadusi, vaid rahuldab ka töötajate vajadust ühitada oma töö- ja eraelu. Seega aitab see kaasa töökohtade loomisele ning tööturul osalemisele ja tööturule integreerimisele.

(12) Käesolevas direktiivis on renditöötajatele kehtestatud kaitsev raamistik, mis on mittediskrimineeriv, läbipaistev ja proportsionaalne ning millega austatakse samas tööturgude mitmekesisust ja töösuhteid.

(13) Nõukogu 25. juuni 1991. aasta direktiivis 91/383/EMÜ (millega täiendatakse meetmeid tähtajalise või ajutise töösuhtega töötajate tööohutuse ja töötervishoiu parandamise soodustamiseks) [1] on kehtestatud renditöötajate suhtes kohaldatavad ohutust ja tervist käsitlevad sätted.

(14) Renditöötajate suhtes kohaldatavad peamised töö- ja töölevõtmistingimused peaksid olema vähemalt sellised, mida kohaldataks nende suhtes siis, kui kasutajaettevõtja oleks nad samale ametikohale tööle võtnud.

(15) Määramata tähtajaga töölepingud on üldine töösuhte vorm. Seoses töötajatega, kellel on alaline leping rendiagentuuriga, ning arvestades sellise lepinguga pakutavat erikaitset, tuleks niisiis võtta vastu sätted, millega lubatakse teha erandeid võrreldes kasutajaettevõtjas kohaldatavate eeskirjadega.

(16) Selleks et paindlikult toime tulla tööturgude ja töösuhete mitmekesisusega, võivad liikmesriigid lubada oma tööturu osapooltel määratleda töö- ja töölevõtmistingimused, tingimusel et järgitakse renditöötajate kaitse üldist taset.

(17) Lisaks sellele peaksid liikmesriigid teatavatel piiratud juhtudel ning riigi tasandi tööturu osapoolte vahel sõlmitud kokkuleppele tuginedes olema valmis teatud piirides kõrvale kalduma võrdse kohtlemise põhimõttest, kui on tagatud piisaval tasemel kaitse.

(18) Renditöötajate minimaalse kaitse paranemisega peaks kaasnema kõigi piirangute ja keeldude läbivaatamine, mis võivad olla renditöö suhtes kehtestatud. Need võivad olla põhjendatud üksnes üldist huvi pakkuvate põhjustega, eelkõige seoses töötajate kaitsmise, tööohutuse ja töötervishoiu nõuete ning vajadusega tagada tööturu nõuetekohane toimimine ja kuritarvitamiste ärahoidmine.

(19) Käesolev direktiiv ei piira tööturu osapoolte sõltumatust ega tohiks mõjutada nendevahelisi suhteid, sealhulgas nende õigust pidada läbirääkimisi kollektiivlepingute üle ja selliseid lepinguid sõlmida kooskõlas siseriiklike õigusaktide ja tavadega, järgides samal ajal kehtivat ühenduse õigust.

(20) Käesoleva direktiivi sätted renditööle kehtestatud piirangute ja keeldude kohta ei mõjuta siseriiklikke õigusakte või tavasid, mille kohaselt on keelatud streikivate töötajate asendamine renditöötajatega.

(21) Liikmesriigid peaksid ette nägema haldus- ja kohtumenetluse renditöötajate õiguste kaitsmiseks, samuti tõhusad, hoiatavad ja proportsionaalsed karistused käesoleva direktiiviga kehtestatud kohustuste rikkumisel.

(22) Käesolevat direktiivi tuleks rakendada kooskõlas EÜ asutamislepingu sätetega seoses teenuste osutamise vabaduse ja asutamisvabadusega, ning mõjutamata Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ (töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega). [2]

[1] EÜT L 206, 29.7.1991, lk 19.

[2] EÜT L 18, 21.1.1997, lk 1.

(23) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt renditöötajate kaitseks ühtlustatud ühenduse tasandi raamistiku loomist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seetõttu on seda meetme ulatuse või toime tõttu parem saavutada ühenduse tasandil, kehtestades kogu ühenduses kohaldatavad miinimumnõuded, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse töötajate suhtes, kellel on tööleping või töösuhe rendiagentuuriga ja kes on lähetatud ajutiselt töötama kasutajaettevõtjas viimase järelevalve all ja juhtimisel.

2. Käesolevat direktiivi kohaldatakse majandustegevuses osalevate avalik-õiguslike ja eraõiguslike ettevõtjate suhtes, kes on rendiagentuurid või kasutajaettevõtjad, sõltumata sellest, kas nad tegutsevad kasusaamise eesmärgil või mitte.

3. Liikmesriigid võivad pärast tööturu osapooltega konsulteerimist ette näha, et käesolevat direktiivi ei kohaldata töölepingute või töösuhete suhtes, mis on sõlmitud erilise riikliku või riigi toetatava kutseõppe-, integratsiooni- või ümberõppeprogrammi raames.

Artikkel 2

Eesmärk

Käesoleva direktiivi eesmärk on tagada renditöötajate kaitse ja parandada renditöö kvaliteeti, tagades, et renditöötajate suhtes järgitaks artiklis 5 sätestatud võrdse kohtlemise põhimõtet, ning tunnistades rendiagentuure tööandjatena, võttes arvesse vajadust kehtestada sobiv raamistik renditöö kasutamiseks, et aidata tõhusalt kaasa töökohtade loomisele ja paindlike töövormide arendamisele.

Artikkel 3

Mõisted

1. Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „töötaja" – isik, kes on asjaomases liikmesriigis töötajana kaitstud siseriikliku tööõiguse alusel;

b) „rendiagentuur" – füüsiline või juriidiline isik, kes kooskõlas siseriikliku õigusega sõlmib töölepinguid või töösuhteid renditöötajatega, et lähetada neid kasutajaettevõtjatesse, kus nad töötavad ajutiselt kasutajaettevõtja järelevalve all ja juhtimisel;

c) „renditöötaja" – töötaja, kellel on rendiagentuuriga tööleping või töösuhe, mille eesmärgiks on lähetada ta ajutiselt töötama kasutajaettevõtjas viimase järelevalve all ja juhtimisel;

d) „kasutajaettevõtja" – füüsiline või juriidiline isik, kelle heaks ja kelle järelevalve all ning juhtimisel renditöötaja ajutiselt töötab;

e) „lähetus" – ajavahemik, mille jooksul renditöötaja on määratud töötama ajutiselt kasutajaettevõtjas viimase järelevalve all ja juhtimisel;

f) „peamised töö- ja töölevõtmistingimused" – kehtivate õigus- või haldusnormide, kollektiivlepingute ja/või muude siduvate üldsätete kohaselt kasutajaettevõtjas kehtestatud töö- ja töölevõtmistingimused, mis käsitlevad järgmiseid aspekte:

i) tööaeg, ületunnitöö, vaheajad, puhkeaeg, öötöö, pühad ja riigipühad;

ii) töötasu.

2. Käesolev direktiiv ei piira siseriiklike õigusaktide kohaldamist mõistete „töötasu", „tööleping", „töösuhe" või „töötaja" määratluse osas.

Liikmesriigid ei tohi jätta käesoleva direktiivi reguleerimisalast välja töötajaid, töölepinguid või töösuhteid üksnes seetõttu, et need on seotud osalise tööajaga töötajatega, tähtajalise lepinguga töötajatega või isikutega, kellel on tööleping või töösuhe rendiagentuuriga.

Artikkel 4

Piirangute ja keeldude läbivaatamine

1. Renditöö kasutamise keelud ja piirangud on õigustatud üksnes üldise huvi alusel, mis on eelkõige seotud renditöötajate kaitsega, töötervishoiu ja -ohutuse-alaste nõuetega või vajadusega tagada tööturu nõuetekohane toimimine ja kuritarvitamiste ärahoidmine.

2. 5. detsembriks 2011 vaatavad liikmesriigid pärast tööturu osapooltega siseriikliku õiguse, kollektiivlepingute ja tavade kohaselt konsulteerimist läbi kõik renditöö kasutamise suhtes kehtivad piirangud ja keelud, et teha kindlaks, kas need on lõikes 1 osutatud alustel õigustatud.

3. Kui need piirangud ja keelud on kehtestatud kollektiivlepingutes, võivad lõikes 2 osutatud läbivaatamise teha tööturu osapooled, kes on asjaomaste lepingute üle läbirääkimisi pidanud.

4. Lõiked 1, 2 ja 3 ei mõjuta siseriiklikke nõudeid seoses rendiagentuuride registreerimise, nendele lubade andmise, nende sertifitseerimise, finantstagatiste või nende üle tehtava järelevalvega.

5. Liikmesriigid teavitavad komisjoni lõigetes 2 ja 3 osutatud läbivaatamise tulemustest 5. detsembriks 2011.

II PEATÜKK

TÖÖLEVÕTMIS- JA TÖÖTINGIMUSED

Artikkel 5

Võrdse kohtlemise põhimõte

1. Renditöötajate peamised töö- ja töölevõtmistingimused on kasutajaettevõtjas toimuva lähetuse jooksul vähemalt sellised, mida oleks kohaldatud siis, kui nimetatud ettevõte oleks need töötajad otse samale töökohale tööle võtnud.

Esimese lõigu kohaldamisel tuleb järgida kasutajaettevõtjas kehtivaid eeskirju

a) rasedate naiste ja imetavate emade kaitse ning laste ja noorukite kaitse kohta ning

b) meeste ja naiste võrdse kohtlemise kohta ja igasuguse soo, rassi või etnilise päritolu, usu, uskumuse, puude, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel diskrimineerimise vastu võitlemise eesmärgil võetavate meetmete kohta,

mis on kehtestatud õigus- ja haldusnormide, kollektiivlepingute ja/või mis tahes muude üldsätetega.

2. Töötasu osas võivad liikmesriigid pärast tööturu osapooltega konsulteerimist näha ette erandi lõikes 1 kehtestatud põhimõttest, kui renditöötajad, kellel on alaline tööleping rendiagentuuriga, saavad jätkuvalt töötasu lähetustevahelisel ajal.

3. Liikmesriigid võivad pärast tööturu osapooltega konsulteerimist anda neile sobival tasemel ja liikmesriikide kehtestatud tingimustel võimaluse säilitada või sõlmida kollektiivlepinguid, millega võidakse renditöötajate üldist kaitset arvestades kehtestada korraldusi renditöötajate töö- ja töölevõtmistingimuste kohta, mis võivad erineda lõikes 1 osutatutest.

4. Kui renditöötajatele on tagatud piisaval tasemel kaitse, võivad liikmesriigid, kelle õigusaktides ei ole sätestatud korda kollektiivlepingute üldiselt kohaldatavaks tunnistamiseks või mille õigusaktides või praktikas puudub toimiv süsteem nende sätete laiendamiseks teatava sektori või geograafilise piirkonna kõikide samalaadsete ettevõtjate suhtes, kehtestada pärast riigi tasandi tööturu osapooltega konsulteerimist ning nende poolt sõlmitud kokkuleppe alusel korraldusi renditöötajate peamiste töö- ja töölevõtmistingimuste kohta, millega kaldutakse kõrvale lõikes 1 kehtestatud põhimõtetest. Sellised korraldused võivad sisaldada võrdse kohtlemise ooteaega.

Käesolevas lõikes osutatud korraldused on kooskõlas ühenduse õigusaktidega ning piisavalt täpsed ja kättesaadavad, et asjaomased sektorid ja ettevõtjad saaksid oma kohustused kindlaks teha ja neid täita. Eelkõige täpsustavad liikmesriigid artikli 3 lõiget 2 kohaldades, kas kutsealased sotsiaalkindlustussüsteemid, sealhulgas pensioniskeemid ja haigusraha maksmise või finantsosalusega skeemid, on hõlmatud lõikes 1 osutatud peamiste töö- ja töölevõtmistingimustega. Kõnealused korraldused ei piira riiklikul, piirkondlikul, kohalikul või sektori tasandil sõlmitud, töötajatele vähemalt sama soodsaid kokkuleppeid.

5. Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid vastavalt siseriiklikele õigusaktidele ja/või tavadele, et vältida käesoleva artikli vääriti kohaldamist ning eelkõige vältida üksteisele järgnevaid lähetusi, mille eesmärk on kõrvale hoida käesoleva direktiivi sätete täitmisest. Liikmesriigid teavitavad sellistest meetmetest komisjoni.

Artikkel 6

Juurdepääs töökohtadele, ühisrajatised ja kutseõpe

1. Renditöötajaid teavitatakse kõigist vabadest töökohtadest kasutajaettevõtjas, et anda neile samad võimalused kui selle ettevõtte muudele töötajatele leida alaline töökoht. Seda teavet võidakse anda ettevõttes, kelle heaks ja kelle järelevalve all renditöötajad töötavad, sobivas kohas üldise kuulutuse väljapanemisega.

2. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed tagamaks, et sätted, mis keelavad või takistavad töölepingu sõlmimist või töösuhte loomist kasutajaettevõtja ja renditöötaja vahel pärast tema lähetuse lõppemist, tunnistatakse kehtetuks või need võidakse kehtetuks tunnistada.

Käesolev lõige ei mõjuta sätteid, mille alusel rendiagentuurid saavad mõistliku suurusega hüvitist kasutajaettevõtjale seoses renditöötajate lähetuse, töölevõtmise ja koolitamisega osutatud teenuste eest.

3. Rendiagentuurid ei võta töötajatelt mingit tasu selle eest, et korraldavad nende töölevõtmise kasutajaettevõtja poolt, või kasutajaettevõtjaga töölepingu või töösuhte sõlmimise eest pärast lähetuse lõppemist selles ettevõttes.

4. Ilma et see piiraks artikli 5 lõike 1 kohaldamist, võimaldatakse renditöötajatel kasutada kasutajaettevõtjas hüvesid ja ühisrajatisi, eelkõige sööklat, laste hoidmiseks mõeldud rajatisi ja transporditeenuseid, samadel tingimustel kui ettevõtte poolt otse tööle võetud töötajatel, välja arvatud juhul, kui erinev kohtlemine on objektiivselt põhjendatud.

5. Liikmesriigid võtavad sobivad meetmed või edendavad dialoogi tööturu osapoolte vahel kooskõlas nende riiklike traditsioonide ja tavadega, et

a) parandada renditöötajate juurdepääsu koolitusele ja laste hoidmiseks mõeldud rajatistele rendiagentuurides, isegi nende lähetustevahelisel ajal, et parandada nende karjäärivõimalusi ja tööalast konkurentsivõimet;

b) parandada renditöötajate juurdepääsu kasutajaettevõtja töötajatele mõeldud koolitustele.

Artikkel 7

Renditöötajate esindamine

1. Renditöötajaid arvestatakse liikmesriikides kehtestatud tingimuste kohaselt künnise arvutamisel, millest alates tuleb rendiagentuuris luua ühenduse ja siseriikliku õiguse ja kollektiivlepingutega ette nähtud töötajaid esindavad organid.

2. Liikmesriigid võivad sätestada, et nende poolt määratavatel tingimustel arvestatakse renditöötajaid künnise arvutamisel, millest alates tuleb kasutajaettevõtjas luua ühenduse ja siseriikliku õiguse ja kollektiivlepingutega ette nähtud töötajaid esindavad organid, nagu nad oleksid samaks ajavahemikuks kasutajaettevõtja poolt otse tööle võetud töötajad.

3. Need liikmesriigid, kes kasutavad lõikes 2 sätestatud võimalust, ei ole kohustatud rakendama lõiget 1.

Artikkel 8

Töötajate esindajate teavitamine

Kasutajaettevõtjad peavad esitama nõuetekohast teavet renditöötajate kasutamise kohta, kui nad esitavad siseriikliku ja ühenduse õiguse alusel moodustatud töötajaid esindavatele organitele teavet tööhõive olukorra kohta ettevõttes, ilma et see piiraks teabe jagamist ja konsulteerimist käsitlevate riikide ja ühenduse rangemate ja/või üksikasjalikumate sätete ning eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/14/EÜ (millega kehtestatakse töötajate teavitamise ja nõustamise üldraamistik Euroopa Ühenduses) [1] kohaldamist.

III PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 9

Miinimumnõuded

1. Käesolev direktiiv ei piira liikmesriikide õigust kohaldada või kehtestada õigus- või haldusnorme, mis on töötajate jaoks soodsamad, või soodustada või lubada töötajate jaoks soodsamate kollektiivlepingute sõlmimist tööturu osapoolte vahel.

2. Käesoleva direktiivi rakendamine ei õigusta mingil juhul töötajate üldise kaitse taseme alandamist käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas. See ei piira liikmesriikide ja/või tööturu osapoolte õigust kehtestada olukorra muutudes teistsuguseid õiguslikke, regulatiivseid või lepingulisi meetmeid kui need, mis kehtivad käesoleva direktiivi vastuvõtmise ajal, tingimusel et alati järgitakse käesolevas direktiivis sätestatud miinimumnõudeid.

[1] EÜT L 80, 23.3.2002, lk 29.

Artikkel 10

Karistused

1. Liikmesriigid näevad ette asjakohased meetmed juhuks, kui rendiagentuurid või kasutajaettevõtjad käesolevat direktiivi ei täida. Eelkõige tagavad nad piisavate haldus- ja kohtumenetluste kättesaadavuse, mis võimaldaks käesolevast direktiivist tulenevate kohustuste täitmise tagamist.

2. Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad käesoleva direktiivi kohaldamiseks kehtestatud siseriiklike sätete rikkumiste eest määratavate karistuste kohta ja võtavad kõik vajalikud meetmed nende kohaldamise tagamiseks. Ette nähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad komisjonile nendest sätetest 5. detsembriks 2011 ning edastavad kõik edasised muudatused nii kiiresti kui võimalik. Eelkõige kannavad nad hoolt selle eest, et töötajatel ja/või nende esindajatel oleksid piisavad vahendid käesoleva direktiiviga ette nähtud kohustuste täitmise tagamiseks.

Artikkel 11

Rakendamine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu 5. detsembriks 2011 või tagavad, et tööturu osapooled kehtestavad vajalikud sätted, sõlmides kokkuleppe, mille kohaselt peavad liikmesriigid võtma kõik vajalikud meetmed, mis võimaldavad neil igal ajal tagada käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamise. Nad teavitavad sellest viivitamata komisjoni.

2. Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

Artikkel 12

Läbivaatamine komisjoni poolt

Komisjon vaatab hiljemalt 5. detsembriks 2013 liikmesriikide ja tööturu osapooltega ühenduse tasandil konsulteerides läbi direktiivi kohaldamise, et esitada vajaduse korral ettepanekud vajalike muudatuste kohta.

Artikkel 13

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 14

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 19. november 2008

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*
H.-G. PÖTTERING	J.-P. JOUYET

II

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik)

OTSUSED

NÕUKOGU

NÕUKOGU OTSUS,

27. november 2008,

Schengeni *acquis*' sätete täieliku kohaldamise kohta Šveitsi Konföderatsioonis

(2008/903/EÜ)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse lepingut Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahel Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (edaspidi „leping"), [1] millele kirjutati alla 26. oktoobril 2004 [2] ja mis jõustus 1. märtsil 2008, [3] eriti selle artikli 15 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

(1) Lepingu artikli 15 lõikes 1 sätestatakse, et Schengeni *acquis*' sätteid kohaldatakse Šveitsi Konföderatsioonis üksnes sellekohase nõukogu otsuse alusel pärast kontrollimist, kas nimetatud *acquis*' kohaldamiseks vajalikud tingimused on täidetud.

(2) Nõukogu, olles oma otsusega 2008/421/EÜ [4] kindlaks teinud, et Šveitsi Konföderatsioon on täitnud asjaomase Schengeni *acquis*' andmekaitset käsitlevate sätete kohaldamiseks vajalikud tingimused, loeb Schengeni infosüsteemiga seonduvad Schengeni *acquis*' sätted Šveitsi Konföderatsiooni suhtes kohaldatavaks alates 14. augustist 2008.

(3) Nõukogu on vastavalt Schengeni kehtivale hindamiskorrale, mis on sätestatud täitevkomitee 16. septembri 1998. aasta otsuses, millega moodustatakse alaline Schengeni hindamis- ja rakendamiskomitee (SCH/Com-ex (98) 26 def.), [5] kindlaks teinud, et Šveitsi Konföderatsioonis on täidetud Schengeni *acquis*' kohaldamiseks vajalikud tingimused muudes Schengeni *acquis*' valdkondades – maismaapiirid, politseikoostöö, Schengeni infosüsteem ja viisad.

(4) Nõukogu järeldas 27. novembril 2008, et Šveitsi Konföderatsioon on kõikides nimetatud valdkondades tingimused täitnud.

(5) Mis puudutab Schengeni *acquis*' hindamist ja rakendamist õhupiiridel, peaks edasised hindamiskülastused toimuma hilisemas etapis.

(6) Seetõttu on võimalik kehtestada Schengeni *acquis*' täieliku kohaldamise tähtpäevad ehk tähtpäevad, millest alates tuleks kaotada isikute kontrollimine Šveitsi Konföderatsiooniga ühistel sisepiiridel. Kui tulevased hindamiskülastused õhupiiridel osutuvad edutuks, tuleks isikute kontrollimise kaotamist õhupiiridel reguleeriva Schengeni *acquis*' kohaldamise tähtpäev uuesti läbi vaadata.

---

[1] ELT L 53, 27.2.2008, lk 52.
[2] Nõukogu otsused 2004/849/EÜ (ELT L 368, 15.12.2004, lk 26) ja 2004/860/EÜ (ELT L 370, 17.12.2004, lk 78).
[3] Nõukogu otsused 2008/146/EÜ (ELT L 53, 27.2.2008, lk 1) ja 2008/149/JSK (ELT L 53, 27.2.2008, lk 50).
[4] ELT L 149, 7.6.2008, lk 74.
[5] EÜT L 239, 22.9.2000, lk 138.

(7) Alates kõige varasemast selleks ette nähtud tähtpäevast tuleks kaotada otsuses 2008/421/EÜ sätestatud Schengeni infosüsteemi kasutamise piirangud.

(8) Vastavalt lepingu artikli 15 lõikele 4 ning liikmesriigis või Šveitsis esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest vastutava riigi määramise kriteeriume ja mehhanisme käsitleva Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu [1] artikli 14 lõikele 1 tuleks viimati nimetatud lepingut rakendada alates 12. detsembrist 2008.

(9) Šveitsi Konföderatsiooni ja Taani Kuningriigi vahelise lepinguga Taani ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheliste õiguste ja kohustuste loomise kohta selles osas, mis käsitleb Euroopa Ühenduse asutamislepingu IV jaotise alla kuuluvaid Schengeni *acquis*' sätteid, nähakse ette, et see jõustub Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamise osas lepingu jõustumise kuupäeval.

(10) Vastavalt lepingu artikli 15 lõike 1 teisele lõigule ning tulenevalt sellest, et nõukogu 22. detsembri 2004. aasta otsuse 2004/926/EÜ (Schengeni *acquis*' osade jõustamise kohta Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigis) [2] ja eelkõige selle artikli 1 esimese lõigu kohaselt kohaldab Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik Schengeni *acquis*'d osaliselt, tuleks Šveitsi Konföderatsiooni suhetes Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigiga kohaldada vaid osa nendest Šveitsi Konföderatsioonis kohaldatavatest Schengeni *acquis*' sätetest, mida Šveitsi Konföderatsioon kohaldab suhtlemisel Schengeni *acquis*'d täielikult kohaldavate liikmesriikidega.

(11) Vastavalt lepingu artikli 15 lõike 1 kolmandale lõigule ning tulenevalt sellest, et ühelt poolt Küpros ning teiselt poolt Bulgaaria ja Rumeenia kohaldavad vastavalt 2003. aasta ühinemisakti artikli 3 lõike 2 kohaselt ning 2005. aasta ühinemisakti artikli 4 lõike 2 kohaselt Schengeni *acquis*'d osaliselt, tuleks Šveitsi Konföderatsiooni suhtes tema suhtlemisel nimetatud liikmesriikidega kohaldada vaid nimetatud liikmesriikides kohaldatavaid Schengeni *acquis*' sätteid.

(12) Schengeni *acquis*' rakendamist, kohaldamist ja edasiarendamist ning Šveitsis, Islandil või Norras esitatud varjupaigataotluste läbivaatamise eest vastutava riigi määramise kriteeriume ja mehhanisme käsitleva Šveitsi Konföderatsiooni, Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahelise kokkuleppega nähakse ette, et Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamise osas jõustub kokkulepe lepingu jõustumise kuupäeval,

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 1

1. Kõiki lepingu A ja B lisas nimetatud sätteid ning mis tahes õigusakte, mis kujutavad endast ühe või mitme nimetatud sätte edasiarendamist, kohaldatakse Šveitsi Konföderatsiooni suhtes tema suhetes Belgia Kuningriigi, Tšehhi Vabariigi, Taani Kuningriigi, Saksamaa Liitvabariigi, Eesti Vabariigi, Kreeka Vabariigi, Hispaania Kuningriigi, Prantsuse Vabariigi, Itaalia Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Luksemburgi Suurhertsogiriigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Madalmaade Kuningriigi, Austria Vabariigi, Poola Vabariigi, Portugali Vabariigi, Sloveenia Vabariigi, Slovaki Vabariigi, Soome Vabariigi ja Rootsi Kuningriigiga alates 12. detsembrist 2008.

Sätteid, mis reguleerivad isikute kontrollimise kaotamist sisepiiridel, kohaldatakse õhupiiride suhtes alates 29. märtsist 2009. Nõukogu võib otsustada nimetatud tähtaja edasi lükata isikute kontrollimise kaotamist sisepiiridel käsitlevaid Schengeni *acquis*' sätteid kohaldavate liikmesriikide valitsusi esindavate nõukogu liikmete lihthäälteenamusega. Sel juhul määrab nõukogu nimetatud liikmete ühehäälse otsusega uue tähtaja.

Kõik piirangud Schengeni infosüsteemi kasutamisele asjaomaste liikmesriikide poolt kaotatakse alates 8. detsembrist 2008.

2. Otsuse 2004/926/EÜ artikli 1 alusel Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigis jõustatud Schengeni *acquis*' sätteid ning mis tahes õigusakte, mis kujutavad endast ühe või mitme nimetatud sätte edasiarendamist, kohaldatakse Šveitsi Konföderatsiooni suhtes tema suhtlemisel Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigiga alates 12. detsembrist 2008.

[1] ELT L 53, 27.2.2008, lk 5.
[2] ELT L 395, 31.12.2004, lk 70.

3. Ühelt poolt Küprose ning teiselt poolt Bulgaaria ja Rumeenia suhtes vastavalt 2003. aasta ühinemisakti artikli 3 lõike 1 alusel ning 2005. aasta ühinemisakti artikli 4 lõike 1 alusel kohaldatavaid Schengeni *acquis*' sätteid ning mis tahes õigusakte, mis kujutavad endast ühe või mitme nimetatud sätte edasiarendamist, kohaldatakse Šveitsi Konföderatsiooni suhtes tema suhtlemisel Küprose, Bulgaaria ja Rumeeniaga alates 12. detsembrist 2008.

Artikkel 2

Erandina nõukogu 15. märtsi 2001. aasta määruse (EÜ) nr 539/2001 (milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud) [1] II lisast on Šveitsil õigus säilitada viisavabadus Antigua ja Barbuda, Bahama, Barbadose ning Saint Kittsi ja Nevise kodanike suhtes alates 12. detsembrist 2008 kuni Euroopa Ühenduse ja kõigi nimetatud riikide vaheliste viisavabaduslepingute jõustumiseni.

Artikkel 3

Käesolev otsus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Brüssel, 27. november 2008

Nõukogu nimel
eesistuja
M. ALLIOT-MARIE

[1] EÜT L 81, 21.3.2001, lk 1.

NÕUKOGU OTSUS,

27. november 2008,

Regioonide Komitee Madalmaade ühe liikme ja kahe asendusliikme ametisse nimetamise kohta

(2008/904/EÜ)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 263,

võttes arvesse Madalmaade valitsuse ettepanekut,

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu võttis 24. jaanuaril 2006 vastu otsuse 2006/116/EÜ Regioonide Komitee liikmete ja asendusliikmete ametisse nimetamise kohta ajavahemikuks 26. jaanuarist 2006 kuni 25. jaanuarini 2010. [1]

(2) Regioonide Komitees on vabanenud üks liikmekoht seoses Nico SCHOOFI tagasiastumisega. Üks asendusliikme koht on vabanenud Lodewijk ASSCHERI tagasiastumise tõttu. Teine asendusliikme koht vabaneb Bas VERKERKI käesoleva otsuse kohase nimetamisega Regioonide Komitee liikmeks,

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 1

Regioonide Komiteesse nimetatakse järelejäänud ametiajaks kuni 25. jaanuarini 2010 järgmised isikud:

a) liikmeks:

— Bas VERKERK, *Burgemeester van Delft* (volituste muutus),

ning

b) asendusliikmeteks:

— Job COHEN, *Burgemeester van Amsterdam*,

— Hans KOK, *Burgemeester van Hof van Twente*.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Brüssel, 27. november 2008

Nõukogu nimel
eesistuja
L. CHATEL

[1] ELT L 56, 25.2.2006, lk 75.

NÕUKOGU OTSUS,

27. november 2008,

millega muudetakse ühiste konsulaarjuhiste 13. lisa viisakleebiste täitmise kohta

(2008/905/EÜ)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse nõukogu 24. aprilli 2001. aasta määrust (EÜ) nr 789/2001, millega viisataotluste läbivaatamise teatavate üksikasjalike eeskirjade ja praktiliste menetluste rakendamisvolitused jäetakse nõukogule, [1] eelkõige selle artikli 1 lõiget 1,

võttes arvesse Prantsusmaa algatust,

ning arvestades järgmist:

(1) On vaja ajakohastada ühiseid konsulaarjuhiseid, et võtta arvesse Schengeni *acquis*' sätete täielikku kohaldamist Šveitsi Konföderatsioonis otsuse 2008/903/EÜ [2] alusel.

(2) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokolli artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel, mistõttu see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav. Arvestades, et käesolev otsus põhineb Euroopa Ühenduse asutamislepingu kolmanda osa IV jaotise sätete alusel Schengeni *acquis*'l, otsustab Taani kõnealuse protokolli artikli 5 kohaselt kuue kuu jooksul pärast käesoleva otsuse vastuvõtmise kuupäeva, kas ta rakendab seda oma siseriiklikus õiguses.

(3) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev otsus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu (viimase kahe riigi ühinemiseks Schengeni *acquis*' sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) tähenduses, mis kuuluvad nimetatud lepingu teatavaid rakenduseeskirju käsitleva nõukogu 17. mai 1999. aasta otsuse 1999/437/EÜ [3] artikli 1 punktis B osutatud valdkonda.

(4) Käesolev otsus kujutab endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist, milles Ühendkuningriik ei osale vastavalt nõukogu 29. mai 2000. aasta otsusele 2000/365/EÜ (Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis*' sätetes). [4] Seetõttu ei osale Ühendkuningriik käesoleva otsuse vastuvõtmisel, see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

(5) Käesolev otsus kujutab endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist, milles Iirimaa ei osale vastavalt nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsusele 2002/192/EÜ (Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis*' sätetes). [5] Seetõttu ei osale Iirimaa käesoleva otsuse vastuvõtmisel, see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

(6) Šveitsi puhul kujutab käesolev otsus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahel sõlmitud lepingu (Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) [6] tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis B osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2008/146/EÜ [7] artikliga 3.

(7) Liechtensteini puhul kujutab käesolev otsus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahel allakirjutatud protokolli (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) [8] tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis B osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes otsuse 2008/261/EÜ [9] artikliga 3.

---

[1] EÜT L 116, 26.4.2001, lk 2.
[2] Vaata käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 15.
[3] EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31.
[4] EÜT L 131, 1.6.2000, lk 43.
[5] EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20.
[6] ELT L 53, 27.2.2008, lk 52.
[7] ELT L 53, 27.2.2008, lk 1.
[8] Nõukogu dokument 16462/06 on kättesaadav veebilehel http://register.consilium.europa.eu
[9] ELT L 83, 26.3.2008, lk 3.

(8) Küprose puhul kujutab käesolev otsus endast õigusakti, mis põhineb Schengeni *acquis*'l või on sellega seotud mõnel muul viisil vastavalt 2003. aasta ühinemisakti artikli 3 lõikele 2.

(9) Käesolev otsus on õigusakt, mis põhineb Schengeni *acquis*'l või on sellega seotud mõnel muul viisil vastavalt 2005. aasta ühinemisakti artikli 4 lõikele 2,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Ühiste konsulaarjuhiste 13. lisa näidistes 11 ja 14 sätestatud riikide loetelusse lisatakse järgmine kood:

„Šveitsi Konföderatsioon: CH".

Artikkel 2

Käesolevat otsust kohaldatakse alates otsuse 2008/903/EÜ Schengeni *acquis*' sätete täieliku kohaldamise kohta Šveitsi Konföderatsioonis [1] artikli 1 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud kuupäevast.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingule.

Brüssel, 27. november 2008

Nõukogu nimel

eesistuja

M. ALLIOT-MARIE

[1] Vaata käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 15.

NÕUKOGU OTSUS,

27. november 2008,

Regioonide Komitee kahe Taani liikme ja kahe asendusliikme ametisse nimetamise kohta

(2008/906/EÜ)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 263,

võttes arvesse Taani valitsuse ettepanekut,

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu võttis 24. jaanuaril 2006 vastu otsuse 2006/116/EÜ Regioonide Komitee liikmete ja asendusliikmete ametisse nimetamise kohta ajavahemikuks 26. jaanuarist 2006 kuni 25. jaanuarini 2010. ([1])

(2) Regioonide Komitees on vabanenud kaks liikmekohta seoses Mona HEIBERGi ja Helene LUNDi volituste lõppemisega. Kolm asendusliikme kohta on vabanenud Jens Christian GJESINGi ja Tove LARSENi volituste lõppemise tõttu,

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 1

Regioonide Komiteesse nimetatakse järelejäänud ametiajaks kuni 25. jaanuarini 2010 järgmised isikud:

a) liikmetena:

Helene LUND, Byrådsmedlem, Furesø Kommune (volituste muutus);

Mona HEIBERG, 1. Næstformand for Borgerrepræsentationen, Københavns Kommune (volituste muutus);

b) asendusliikmetena:

Jens Christian GJESING, 1. Viceborgmester, Haderslev Kommune (volituste muutus);

Tove LARSEN, Borgmester, Aabenraa Kommune (volituste muutus).

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Brüssel, 27. november 2008

Nõukogu nimel
eesistuja
L. CHATEL

([1]) ELT L 56, 25.2.2006, lk 75.

KOMISJON

KOMISJONI OTSUS,

3. november 2008,

millega sätestatakse tervishoiugarantiid hobuslaste veoks ühest kolmandast riigist teise vastavalt nõukogu direktiivi 91/496/EMÜ artikli 9 lõike 1 punktile c

(teatavaks tehtud numbri K(2008) 6296 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2008/907/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiivi 91/496/EMÜ, millega nähakse ette ühendusse kolmandatest riikidest saabuvate loomade veterinaarkontrolli korraldamise põhimõtted ja muudetakse direktiive 89/662/EMÜ, 90/425/EMÜ ja 90/675/EMÜ, [1] eriti selle artikli 9 lõike 1 punkti c,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni 13. juuli 1994. aasta otsust 94/467/EÜ, millega sätestatakse tervishoiugarantiid hobuslaste veoks ühest kolmandast riigist teise vastavalt direktiivi 91/496/EMÜ artikli 9 lõike 1 punktile c, [2] on korduvalt oluliselt muudetud. [3] Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks kõnealune otsus kodifitseerida.

(2) Vastavalt direktiivi 91/496/EMÜ artikli 9 lõike 1 punktile c tuleb sätestada tervishoiugarantiid loomade veoks ühest kolmandast riigist teise. Hobuslaste liikumisel ühest kolmandast riigist teise on tekkinud teatavaid probleeme.

(3) Komisjoni otsusega 92/260/EMÜ [4] on sätestatud loomade tervishoiunõuded ja veterinaarsertifikaadid registreeritud hobuste ajutise impordi jaoks. Kõnealused nõuded annavad kõik vajalikud garantiid seoses ühenduse loomade tervisliku seisundiga. Hobuslaste ühest kolmandast riigist teise liikumise suhtes kohaldatavad tervishoiugarantiid peaksid olema seotud otsuses 92/260/EMÜ sätestatud tervishoiunõuetega. Otsus eeldab, et hobuslane on elanud teatud aja lähteriigis. Elamist liikmesriigis või loetletud kolmandas riigis võib lugeda arvestatud vastava aja hulka, tingimusel et on täidetud vähemalt samaväärsed tervishoiunõuded.

(4) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Ühest kolmandast riigist teise veetavad hobuslased peavad olema pärit otsuse 92/260/EMÜ I lisas nimetatud kolmandatest riikidest.

2. Lõikes 1 osutatud hobuslastega peab olema kaasas sertifikaat pealkirjaga „Transiidisertifikaat hobuslaste veoks ühest kolmandast riigist teise". Sertifikaat peab vastavalt otsuse 92/260/EMÜ II lisas nimetatud kolmandale päritoluriigile hõlmama veterinaarsertifikaadi I, II ja III jaotise, välja arvatud lõike e punkt v. Lisaks peab sertifikaat sisaldama järgmisi jaotisi:

„IV. Hobuslased: .....
(lähteriik)

(sihtriik) .....
(lähteriik)

V. Riikliku veterinaararsti tempel ja allkiri: ....."

[1] EÜT L 268, 24.9.1991, lk 56.
[2] EÜT L 190, 26.7.1994, lk 28.
[3] Vt I lisa.
[4] EÜT L 130, 15.5.1992, lk 67.

3. Erandina lõike 2 sätetest ning üksnes registreeritud hobuslaste puhul asendatakse otsuse 92/260/EMÜ II lisa sertifikaatide A, B, C, D ja E III jaotise lõike d kolmandas taandes olev riikide loetelu käesoleva otsuse I lisa rühmades A kuni E oleva kolmandate riikide loeteluga.

Artikkel 2

Otsus 94/467/EÜ tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud otsusele käsitatakse viidetena käesolevale otsusele kooskõlas II lisas esitatud vastavustabeliga.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 3. november 2008

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

I LISA

KEHTETUKS TUNNISTATUD OTSUS KOOS MUUDATUSTEGA

Komisjoni otsus 94/467/EÜ
(EÜT L 190, 26.7.1994, lk 28)

Komisjoni otsus 96/81/EÜ
(EÜT L 19, 25.1.1996, lk 53)

Komisjoni otsus 2001/662/EÜ
(EÜT L 232, 30.8.2001, lk 28)

Ainult artikkel 4

II LISA

VASTAVUSTABEL

Otsus 94/467/EÜ	Käesolev otsus
Artikkel 1	Artikkel 1
—	Artikkel 2
Artikkel 2	Artikkel 3
—	I lisa
—	II lisa

KOMISJONI OTSUS,

28. november 2008,

millega lubatakse teatavatel liikmesriikidel läbi vaadata iga-aastased BSE seireprogrammid

(teatavaks tehtud numbri K(2008) 7288 all)

(Ainult hispaania-, taani-, saksa-, kreeka-, inglis-, prantsus-, itaalia-, hollandi-, portugali-, soome- ja rootsikeelne tekst on autentsed)

(2008/908/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrust (EÜ) nr 999/2001, millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad, [1] eriti selle artikli 6 lõike 1b teist lõiku,

ning arvestades järgmist:

(1) Määrusega (EÜ) nr 999/2001 on kehtestatud loomade transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate (TSEde) vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad. Määruses on sätestatud, et iga liikmesriik peab vastavalt määruse III lisale igal aastal läbi viima TSEde seireprogrammi, mis põhineb aktiivsel ja passiivsel seirel.

(2) Määruse (EÜ) nr 999/2001 artikli 6 lõikes 1b on sätestatud, et liikmesriigid, kes suudavad tõendada riigi epidemioloogilise olukorra paranemist kindlate kriteeriumide alusel, mis kehtestatakse selles artiklis osutatud korras, võivad taotleda oma iga-aastaste seireprogrammide läbivaatamist.

(3) Määruse (EÜ) nr 999/2001 III lisa A peatüki I osa punktis 7 on sätestatud teave, mille liikmesriigid peavad komisjonile esitama, ning epidemioloogilised kriteeriumid, mida liikmesriigid peavad täitma, kui nad tahavad oma iga-aastased seireprogrammid läbi vaadata.

(4) 17. juulil 2008 avaldas Euroopa Toiduohutusamet kaks teaduslikku arvamust BSE seirekorra läbivaatamise kohta mõnedes liikmesriikides. Neis arvamustes antakse hinnang, kui kõrge on inimeste või loomade tervisele lisandunud ohu tase pärast läbivaadatud BSE seirekorra rakendamist 15 liikmesriigis enne 1. maid 2004, ning tehakse järeldus, et neis liikmesriikides võidaks igal aastal ära hoida vähemalt üks BSE esinemise juhtum, kui BSE seireprogrammiga hõlmatud veiste vanus oleks 24 kuu asemel 48 kuud.

(5) 17. juulil 2008. aastal esitas Itaalia komisjonile taotluse oma iga-aastase BSE seireprogrammi läbivaatamise kohta.

(6) 7. augustil 2008. aastal esitas Iirimaa komisjonile taotluse oma iga-aastase BSE seireprogrammi läbivaatamise kohta.

(7) 13. augustil 2008. aastal esitas Austria komisjonile taotluse oma iga-aastase BSE seireprogrammi läbivaatamise kohta.

(8) 13. augustil 2008. aastal esitas Taani komisjonile taotluse oma iga-aastase BSE seireprogrammi läbivaatamise kohta.

(9) 15. augustil 2008. aastal esitas Ühendkuningriik komisjonile taotluse oma iga-aastase BSE seireprogrammi läbivaatamise kohta.

(10) 20. augustil 2008. aastal esitas Luksemburg komisjonile taotluse oma iga-aastase BSE seireprogrammi läbivaatamise kohta.

(11) 28. augustil 2008. aastal esitas Saksamaa komisjonile taotluse oma iga-aastase BSE seireprogrammi läbivaatamise kohta.

(12) 28. augustil 2008. aastal esitasid Madalmaad komisjonile taotluse oma iga-aastase BSE seireprogrammi läbivaatamise kohta.

(13) 29. augustil 2008. aastal esitas Soome komisjonile taotluse oma iga-aastase BSE seireprogrammi läbivaatamise kohta.

(14) 29. augustil 2008. aastal esitas Rootsi komisjonile taotluse oma iga-aastase BSE seireprogrammi läbivaatamise kohta.

[1] EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1.

(15) 4. septembril 2008. aastal esitas Portugal komisjonile taotluse oma iga-aastase BSE seireprogrammi läbivaatamise kohta.

(16) 8. septembril 2008. aastal esitas Prantsusmaa komisjonile taotluse oma iga-aastase BSE seireprogrammi läbivaatamise kohta.

(17) 9. septembril 2008. aastal esitas Hispaania komisjonile taotluse oma iga-aastase BSE seireprogrammi läbivaatamise kohta.

(18) 11. septembril 2008. aastal esitas Belgia komisjonile taotluse oma iga-aastase BSE seireprogrammi läbivaatamise kohta.

(19) 17. septembril 2008. aastal esitas Kreeka komisjonile taotluse oma iga-aastase BSE seireprogrammi läbivaatamise kohta.

(20) 18. septembril 2008 hindas nende 15 liikmesriigi esitatud taotlusi ajutine ekspertide töörühm, kes tegi järelduse, et liikmesriikide taotluste kinnituseks esitatud riskianalüüsid on asjakohased ning et taotluste rahuldamise korral oleks inimeste ja loomade tervise kaitse tagatud. Kontrolliti ka kõiki määruse (EÜ) nr 999/2001 artikli 6 lõike 1b kolmandas lõigus sätestatud nõudeid ja III lisa A peatüki I osa punktis 7 sätestatud epidemioloogilisi kriteeriume, mida liikmesriigid peavad oma epidemioloogilise olukorra parandamiseks täitma, ning leiti, et need on täidetud.

(21) Seega on asjakohane lubada neil 15 liikmesriigil, kelle taotlused hindamisel heaks kiideti, oma iga-aastased seireprogrammid läbi vaadata ja kehtestada neis liikmesriikides nende loomade uueks vanusepiiriks, keda BSE suhtes kontrollitakse, 48 kuud.

(22) Mõned liikmesriigid, kes ühinesid Euroopa Liiduga 1. mail 2004, kuid alustasid oma eeskirjade ühenduse eeskirjadega vastavusse viimist ühinemiseelsetel aastatel, esitasid samuti komisjonile taotluse oma iga-aastaste seireprogrammide läbivaatamise kohta. Lisaks teadusliku hinnangu esitamisele ja selleks, et kontrollida epidemioloogilistele kriteeriumidele vastavust, peaks Toidu- ja Veterinaaramet läbi viima kontrollkäigud nii taotluse esitanud liikmesriikides kui ka neis liikmesriikides, kes alles esitavad taotluse oma programmide läbivaatamiseks. Komisjon on saanud läbivaatamise taotlused Sloveenialt ja Küproselt.

(23) Praktilistel põhjustel on asjakohane, et läbivaadatud iga-aastaste seireprogrammide alguskuupäev langeks kokku ühenduse eelarveaasta alguskuupäevaga.

(24) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Käesoleva otsuse lisas loetletud liikmesriigid võivad oma määruse (EÜ) nr 999/2001 artikli 6 lõike 1 kohased iga-aastased seireprogrammid alguskuupäevaga 1. jaanuar 2009 läbi vaadata (läbivaadatud iga-aastased seireprogrammid).

Artikkel 2

Läbivaadatud iga-aastaseid seireprogramme kohaldatakse ainult asjaomase liikmesriigi veisepopulatsiooni suhtes ja need hõlmavad kõiki kuni 48 kuu vanuseid veiseid, kes kuuluvad järgmistesse alampopulatsioonidesse:

a) määruse (EÜ) nr 999/2001 III lisa A peatüki I osa punktis 2.2 osutatud loomad;

b) määruse (EÜ) nr 999/2001 III lisa A peatüki I osa punktis 2.1 osutatud loomad;

c) määruse (EÜ) nr 999/2001 III lisa A peatüki I osa punktis 3.1 osutatud loomad.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud Belgia Kuningriigile, Taani Kuningriigile, Saksamaa Liitvabariigile, Iirimaale, Kreeka Vabariigile, Hispaania Kuningriigile, Prantsuse Vabariigile, Iirimaale, Itaalia Vabariigile, Luksemburgi Suurhertsogiriigile, Madalmaade Kuningriigile, Austria Vabariigile, Portugali Vabariigile, Soome Vabariigile, Rootsi Kuningriigile ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigile.

Brüssel, 28. november 2008

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Androulla VASSILIOU

LISA

Liikmesriikide loetelu

— Belgia
— Taani
— Saksamaa
— Iirimaa
— Kreeka
— Hispaania
— Prantsusmaa
— Itaalia
— Luksemburg
— Madalmaad
— Austria
— Portugal
— Soome
— Rootsi
— Ühendkuningriik

III

(Euroopa Liidu lepingu kohaselt vastu võetud aktid)

EUROOPA LIIDU LEPINGU VI JAOTISE KOHASELT VASTU VÕETUD AKTID

NÕUKOGU RAAMOTSUS 2008/909/JSK,

27. november 2008,

vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta kriminaalasjades tehtud otsuste suhtes, millega määratakse vabadusekaotuslikud karistused või vabadust piiravad meetmed, nende Euroopa Liidus täideviimise eesmärgil

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artikli 31 lõike 1 punkti a ja artikli 34 lõike 2 punkti b,

võttes arvesse Austria Vabariigi, Soome Vabariigi ja Rootsi Kuningriigi algatust,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Ülemkogu 15.–16. oktoobri 1999. aasta Tampere kohtumisel kiideti heaks vastastikuse tunnustamise põhimõte, mis peaks liidus saama nii tsiviil- kui ka kriminaalasjades tehtava õigusalase koostöö nurgakiviks.

(2) Nõukogu võttis 29. novembril 2000. aastal kooskõlas Tampere järeldustega vastu kriminaalasjades tehtud otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte rakendamiseks meetmeprogrammi, [1] milles kutsutakse üles hindama vajadust tänapäevaste mehhanismide järele vabadusekaotuslike lõplike karistuste vastastikuseks tunnustamiseks (meede 14) ning laiendama süüdimõistetud isikute üleandmise põhimõtte kohaldamist liikmesriigis elavatele isikutele (meede 16).

(3) Vabaduse, turvalisuse ja õiguse tugevdamist Euroopa Liidus käsitlevas Haagi programmis [2] nõutakse liikmesriikidelt meetmeprogrammi väljakujundamist, eelkõige lõplike vabadusekaotuslike karistuste täideviimise alal.

(4) Kõik liikmesriigid on ratifitseerinud Euroopa Nõukogu 21. märtsi 1983. aasta kohtulikult karistatud isikute üleandmise konventsiooni. Selle konventsiooni kohaselt võib süüdimõistetud isikuid ülejäänud karistuse kandmiseks üle anda üksnes riigile, mille kodanikud nad on, ning ainult nende isikute ja asjassepuutuvate riikide nõusolekul. Nimetatud konventsiooni 18. detsembri 1997. aasta lisaprotokolli, mis võimaldab teatavatel tingimustel üleandmist ilma isiku nõusolekuta, ei ole kõik liikmesriigid ratifitseerinud. Kumbki dokument ei kehtesta põhimõttelist kohustust võtta süüdimõistetud isikute eest vastutust karistuse või kohtuotsuse täideviimiseks.

(5) Kriminaalmenetluste menetlusõigused on oluline element vastastikuse usalduse tagamiseks liikmesriikidevahelises õigusalases koostöös. Liikmesriikide vahelised suhted, mida iseloomustab eriline vastastikune usaldus teiste liikmesriikide õigussüsteemide vastu, võimaldavad väljaandja riigi ametiasutuste tehtud otsuste tunnustamist täidesaatva riigi poolt. Seega tuleks ette näha kriminaalasjades tehtud kohtuotsuste täideviimist käsitlevates Euroopa Nõukogu dokumentides sätestatud koostöö edasiarendamine, eelkõige kui kohtuotsus puudutab liidu kodanikke, kellele on teises liikmesriigis määratud vabadusekaotuslik karistus või vabadust piirav meede. Olenemata vajadusest tagada süüdimõistetud isikule asjakohased kaitsemeetmed, ei peaks tema menetluses osalemine olema enam sõltuv sellest, et iga juhtumi korral nõutakse tema nõusolekut kohtuotsuse edastamiseks teisele liikmesriigile selle tunnustamiseks ning määratud karistuse täideviimiseks.

[1] EÜT C 12, 15.1.2001, lk 10.

[2] ELT C 53, 3.3.2005, lk 1.

(6) Käesolevat raamotsust tuleks rakendada ja kohaldada viisil, mis võimaldab austada võrdõiguslikkuse, õigluse ja mõistlikkuse üldisi põhimõtteid.

(7) Artikli 4 lõike 1 punktis c on valikut võimaldav säte, mis lubab edastada kohtuotsuse ja tunnistuse näiteks liikmesriiki, mille kodanik süüdimõistetud isik on, muudel juhtudel kui artikli 4 lõike 1 punktides a ja b osutatud juhtudel, või liikmesriiki, kus süüdimõistetud isik elab ja on seaduslikult elanud pidevalt vähemalt viis aastat ning tal on selles liikmesriigis alalise elamise õigus.

(8) Artikli 4 lõike 1 punktis c osutatud juhtudel sõltub kohtuotsuse ja tunnistuse täidesaatvale riigile edastamine konsultatsioonidest väljaandja- ja täidesaatva riigi pädevate asutuste vahel ning täidesaatva riigi pädeva asutuse nõusolekust. Pädevad asutused peaksid arvesse võtma selliseid üksikasju nagu näiteks elukohas elamise kestus või muud seosed täidesaatva riigiga. Juhtudel, kus süüdimõistetud isiku võib siseriikliku õiguse või rahvusvaheliste õigusaktide kohaselt anda üle liikmesriigile ja kolmandale riigile, peavad väljaandja- ja täidesaatva riigi pädevad asutused omavahel konsulteerides kaaluma, kas karistuse täideviimine täidesaatvas riigis aitaks sotsiaalsele rehabilitatsioonile paremini kaasa kui täideviimine kolmandas riigis.

(9) Karistuse täideviimine täidesaatvas riigis peaks suurendama süüdimõistetud isiku sotsiaalse rehabilitatsiooni võimalust. Veendumaks, et karistuse täideviimine täidesaatvas riigis hõlbustab süüdimõistetud isiku sotsiaalset rehabilitatsiooni, peaks väljaandjariigi pädev asutus võtma arvesse selliseid üksikasju nagu näiteks isiku sidemed täidesaatva riigiga, kas ta peab seda perekondlike, keeleliste, kultuuriliste, sotsiaalsete ja majanduslike sidemetega paigaks või on tal muid seoseid täidesaatva riigiga.

(10) Artikli 6 lõikes 3 nimetatud süüdimõistetud isiku arvamus võib olla kasulik peamiselt artikli 4 lõike 4 kohaldamisel. Mõiste „eelkõige" on mõeldud hõlmama juhtusid, kus süüdimõistetud isiku arvamus sisaldab teavet, mis võib olla asjakohane seoses mittetunnustamise ja täideviimisest keeldumise põhjustega. Artikli 4 lõike 4 ja artikli 6 lõike 3 sätted ei anna sotsiaalse rehabilitatsiooni alusel keeldumiseks põhjust.

(11) Poola vajab rohkem aega kui teised liikmesriigid, et tegeleda teistes liikmesriikides süüdi mõistetud Poola kodanike üleandmisega seotud praktiliste ja materiaalsete tagajärgedega, arvestades eelkõige Poola kodanike suurenenud liikuvust liidus. Sel põhjusel tuleks ette näha ajutine piiratud erand maksimaalselt viieks aastaks.

(12) Käesolevat raamotsust tuleks samuti kohaldada *mutatis mutandis* karistuste täideviimisel nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK (mis käsitleb Euroopa vahistamismäärust ja liikmesriikidevahelist üleandmiskorda) [1] artikli 4 lõikes 6 ja artikli 5 lõikes 3 sätestatud juhtudel. See tähendab muu hulgas, et täidesaatev liikmesriik võib kohtuotsuse tunnustamise ja täideviimise tingimusena teha kõnealuse raamotsuse kohaldamist piiramata kindlaks, kas esinevad käesoleva raamotsuse artiklis 9 sätestatud mittetunnustamise ja mittetäideviimise põhjused, sealhulgas kontrollida, kas tegu on kahepoolselt karistatav, arvestades seda, kas täidesaatev riik on teinud käesoleva raamotsuse artikli 7 lõike 4 kohase avalduse, kui ta kaalub, kas isik raamotsuse 2002/584/JSK artikli 4 lõike 6 kohastel juhtudel üle anda või karistus täide viia.

(13) Käesolev raamotsus austab põhiõigusi ja järgib põhimõtteid, mida tunnustatakse Euroopa Liidu lepingu artiklis 6 ning mis on leidnud kajastamist Euroopa Liidu põhiõiguste hartas, eelkõige selle VI peatükis. Käesolevat raamotsust ei tuleks tõlgendata piiranguna otsuse täideviimisest keeldumiseks, kui on objektiivne alus arvata, et karistuse eesmärgiks on karistada isikut soo, rassi, usu, etnilise kuuluvuse, rahvuse, keele, poliitiliste vaadete või seksuaalse sättumuse alusel, või et see kahjustaks selle isiku olukorda mis tahes eespool nimetatud asjaoludel.

(14) Käesoleva raamotsusega ei tohiks takistada liikmesriike kohaldamast oma põhiõiguslikke norme, mis käsitlevad nõuetekohast menetlust, ühinemisvabadust, ajakirjandusvabadust ja sõnavabadust muudes meediakanalites.

[1] EÜT L 190, 18.7.2002, lk 1.

(15) Käesolevat raamotsust tuleks kohaldada kooskõlas liidu kodanike õigusega vabalt liikuda ja elada liikmesriikide territooriumil; see õigus tuleneb Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklist 18.

(16) Käesolevat raamotsust tuleks kohaldada kooskõlas kohaldatava ühenduse õigusega, sealhulgas eelkõige nõukogu direktiividega 2003/86/EÜ [1] ja 2003/109/EÜ [2] ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2004/38/EÜ. [3]

(17) Kui käesolevas raamotsuse on viidatud riigile, kus süüdimõistetud isik „elab", tähendab see kohta, millega kõnealune isik on seotud hariliku viibimiskoha kaudu ning perekondlike, sotsiaalsete ja kutsealaste sidemetega.

(18) Artikli 5 lõike 1 kohaldamisel peaks olema võimalik edastada kohtuotsus või selle tõestatud koopia koos tunnistusega täidesaatva riigi pädevale asutusele mis tahes viisil, mis jätab kirjaliku jälje, näiteks e-post ja faks, ja mis võimaldab täidesaatval riigil selle autentsust kindlaks teha.

(19) Artikli 9 lõike 1 punktis k osutatud juhtudel peaks täidesaatev riik kaaluma karistuse kohandamist vastavalt käesolevale raamotsusele enne, kui ta keeldub tunnustamast ja täide viimast karistust, mis sisaldab meedet, mis ei ole vabadusekaotuslik karistus.

(20) Artikli 9 lõike 1 punktis k nimetatud keeldumise põhjust võib kohaldada ka juhtudel, kui isik ei ole mõistetud süüdi kuriteos, ehkki pädev asutus kasutas kuriteost tulenevalt vabadust piiravat meedet, mis ei ole vabadusekaotuslik karistus.

(21) Territooriumiga seotud keeldumise põhjust tuleks kohaldada ainult erandjuhtudel ning tehes võimalikult ulatuslikku koostööd käesoleva raamotsuse sätete kohaselt, võttes seejuures arvesse selle eesmärki. Kõigis selle keeldumise põhjuse kohaldamiseks tehtavates otsustes tuginetakse iga üksikjuhtumi korral tehtavale analüüsile ja konsultatsioonidele väljaandja- ja täidesaatva riigi pädevate asutuste vahel.

(22) Artikli 12 lõikes 2 nimetatud tähtaega peaks liikmesriigid kasutama selliselt, et üldjuhul tehakse lõplik otsus (sealhulgas viiakse lõpule apellatsioonimenetlus) 90 päeva jooksul.

(23) Artikli 18 lõige 1 ütleb, et kui lõikes 2 sätestatud eranditest ei tulene teisiti, on erikohustuse reegel kohaldatav ainult siis, kui isik on täidesaatvale riigile üle antud. Seda ei tuleks kohaldada juhtudel, kui isik ei ole täidesaatvale riigile üle antud, näiteks kui isik on põgenenud täidesaatvasse riiki,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA RAAMOTSUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Mõisted

Käesolevas raamotsuses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „kohtuotsus" – väljaandjariigi kohtu jõustunud kohtuotsus või korraldus, millega määratakse füüsilisele isikule karistus;

b) „karistus" – mis tahes vabadusekaotuslik karistus või vabadust piirav meede, mis on mõistetud määratud või määramata tähtajaks kriminaalmenetluse alusel kuriteo eest;

c) „väljaandjariik" – liikmesriik, kus kohtuotsus välja anti;

d) „täidesaatev riik" – liikmesriik, kellele kohtuotsus on edastatud selle tunnustamiseks ja täideviimiseks.

Artikkel 2

Pädevate asutuste kindlaksmääramine

1. Iga liikmesriik teatab nõukogu peasekretariaadile, milline on tema siseriikliku õiguse alusel pädev asutus või pädevad asutused kooskõlas käesoleva raamotsusega, kui asjaomane liikmesriik on väljaandjariik või täidesaatev riik.

2. Nõukogu peasekretariaat teeb saadud teabe kättesaadavaks kõikidele liikmesriikidele ja komisjonile.

[1] ELT L 251, 3.10.2003, lk 12.
[2] ELT L 16, 23.1.2004, lk 44.
[3] ELT L 158, 30.4.2004, lk 77.

Artikkel 3

Eesmärk ja reguleerimisala

1. Käesoleva raamotsuse eesmärgiks on kehtestada eeskirjad, mille kohaselt liikmesriigil, selleks et hõlbustada süüdimõistetud isiku sotsiaalset rehabilitatsiooni, tuleb tunnustada kohtuotsust ja viia mõistetud karistus täide.

2. Käesolevat raamotsust kohaldatakse juhul, kui süüdimõistetud isik on väljaandjariigis või täidesaatvas riigis.

3. Raamotsust kohaldatakse ainult kohtuotsuste tunnustamise ja karistuste täideviimise suhtes käesoleva raamotsuse tähenduses. Asjaolu, et lisaks karistusele on määratud ka rahatrahv ja/või tehtud konfiskeerimisotsus, mida ei ole veel tasutud, sisse nõutud või täide viidud, ei takista kohtuotsuse edastamist. Rahatrahvide ja konfiskeerimisotsuste tunnustamine ja täideviimine teises liikmesriigis põhineb liikmesriikide vahel kohaldatavatel õigusaktidel, eelkõige nõukogu 24. veebruari 2005. aasta raamotsusel 2005/214/JSK rahatrahvide vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta ([1]) ja nõukogu 6. oktoobri 2006. aasta raamotsusel 2006/783/JSK konfiskeerimisotsuste suhtes vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta. ([2])

4. Käesolev raamotsus ei mõjuta kohustust austada põhiõigusi ja õiguse aluspõhimõtteid, mis on kirja pandud Euroopa Liidu lepingu artiklis 6.

II PEATÜKK

KOHTUOTSUSTE TUNNUSTAMINE JA KARISTUSTE TÄIDEVIIMINE

Artikkel 4

Kohtuotsuse ja tunnistuse teise liikmesriiki edastamise kriteeriumid

1. Tingimusel, et süüdimõistetud isik on väljaandjariigis või täidesaatvas riigis, ning tingimusel, et see isik on andnud oma nõusoleku, kui see on artikli 6 kohaselt nõutav, võib kohtuotsuse koos tunnistusega, mille tüüpvorm on esitatud I lisas, edastada ühte järgmistest liikmesriikidest:

a) liikmesriiki, mille kodanik süüdimõistetud isik on ja kus ta elab, või

b) liikmesriiki, mille kodanik isik on ja kuhu süüdimõistetud isik kohtuotsuses või kohtuotsusega seonduvas kohtu- või haldusotsustuses või muus meetmes sisalduva väljasaatmis- või piirile tagasisaatmise meetme alusel välja saadetakse ning mis ei ole liikmesriik, kus ta elab, või

c) mis tahes liikmesriiki, mis ei ole punktis a või b nimetatud liikmesriik, kelle pädev asutus on nõus kohtuotsuse ja tunnistuse edastamisega sellesse liikmesriiki.

2. Kohtuotsuse ja tunnistuse edastamine võib toimuda, kui väljaandjariigi pädev asutus, vajaduse korral pärast väljaandja- ja täidesaatva riigi pädevate asutuste vahelisi konsultatsioone, on veendunud, et karistuse täideviimine täidesaatva riigi poolt hõlbustab süüdimõistetud isiku sotsiaalset rehabilitatsiooni.

3. Enne kohtuotsuse ja tunnistuse edastamist võib väljaandjariigi pädev asutus konsulteerida asjakohasel viisil täidesaatva riigi pädeva asutusega. Lõike 1 punktis c nimetatud juhtudel on konsulteerimine kohustuslik. Sellistel juhtudel teatab täidesaatva riigi pädev asutus viivitamata väljaandjariigile oma otsuse selle kohta, kas ta on nõus kohtuotsuse edastamisega.

4. Nende konsultatsioonide käigus võib täidesaatev riik esitada väljaandjariigi pädevale asutusele põhjendatud arvamuse, et karistuse täideviimine täidesaatvas riigis ei hõlbustaks süüdimõistetud isiku sotsiaalset rehabilitatsiooni ega süüdimõistetud isiku edukat taasintegreerumist ühiskonda.

Kui konsultatsioone ei peeta, võib sellise arvamuse esitada viivitamata pärast kohtuotsuse ja tunnistuse edastamist. Väljaandjariigi pädev asutus võtab seda arvamust arvesse ning teeb otsuse, kas võtta tunnistus tagasi või mitte.

5. Täidesaatev riik võib omal algatusel taotleda väljaandjariigilt kohtuotsuse edastamist koos tunnistusega. Süüdimõistetud isik võib taotleda väljaandjariigi või täidesaatva riigi pädevatelt asutustelt kohtuotsuse ja tunnistuse edastamise käesoleva raamotsuse kohase menetluse algatamist. Selle lõike alusel tehtud taotlused ei kohusta väljaandjariiki kohtuotsust koos tunnistusega edastama.

([1]) ELT L 76, 22.3.2005, lk 16.
([2]) ELT L 328, 24.11.2006, lk 59.

6. Käesoleva raamotsuse rakendamisel võtavad liikmesriigid vastu meetmed, võttes eelkõige arvesse süüdimõistetud isiku sotsiaalse rehabilitatsiooni hõlbustamist, mis on liikmesriikide pädevatele asutustele aluseks, millest lähtuvalt nad peavad tegema oma otsuse, kas nõustuda lõike 1 punkti c kohastel juhtudel kohtuotsuse ja tunnistuse edastamisega.

7. Iga liikmesriik võib kas käesoleva raamotsuse vastuvõtmisel või hiljem nõukogu peasekretariaati teavitada, et oma suhetes teiste liikmesriikidega, kes on andnud sama teatise, ei ole lõike 1 punkti c kohase eelneva nõusoleku andmine kohtuotsuse ja tunnistuse edastamiseks nõutav:

a) kui süüdimõistetud isik elab ja on seaduslikult elanud pidevalt vähemalt viis aastat täidesaatvas riigis ning tal on selles riigis alalise elamise õigus ja/või

b) kui süüdimõistetud isik on täidesaatva riigi kodanik, muude kui lõike 1 punktide a ja b kohaste juhtude korral.

Punktis a osutatud juhtudel tähendab alalise elamise õigus seda, et asjaomasel isikul:

— on õigus alalisele elukohale vastavas liikmesriigis vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 18, 40, 44 või 52 alusel vastu võetud ühenduse õigusakti rakendavale siseriiklikule õigusaktile või

— on kehtiv pikaajaline asjaomase riigi elamisluba vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 63 alusel vastu võetud ühenduse õigusakti rakendavale siseriiklikule õigusaktile, kui tegemist on riigiga, kus kehtib see ühenduse õigusakt, või vastavalt riiklikule õigusaktile, kui tegemist on liikmesriigiga, kus see ühenduse õigusakt ei ole kohaldatav.

Artikkel 5

Kohtuotsuse ja tunnistuse edastamine

1. Väljaandjariigi pädev asutus edastab kohtuotsuse või selle tõestatud koopia koos tunnistusega otse täidesaatva riigi pädevale asutusele mis tahes viisil, mis jätab kirjaliku jälje ja mis võimaldab täidesaatval riigil selle autentsuse kindlaks teha. Kohtuotsuse originaal või selle tõestatud koopia ja tunnistuse originaal edastatakse täidesaatvale riigile tema nõudmisel. Nimetatud pädevad asutused edastavad kõik ametlikud teated teineteisele samuti otse.

2. Väljaandjariigi pädev asutus allkirjastab tunnistuse ja tunnistab selle sisu täpseks.

3. Väljaandjariik edastab kohtuotsuse koos tunnistusega korraga ainult ühele täidesaatvale riigile.

4. Kui täidesaatva riigi pädev asutus on väljaandjariigi pädevale asutusele teadmata, teostab viimane kõik vajalikud järelepärimised, sealhulgas nõukogu ühismeetmega 98/428/JSK [1] loodud Euroopa õigusalase koostöö võrgustikku kuuluvate kontaktasutuste kaudu, et täidesaatvalt riigilt see teave saada.

5. Kui täidesaatva riigi asutus, kes sai kohtuotsuse koos tunnistusega, ei ole pädev seda tunnustama ja selle täitmisele pööramiseks vajalikke meetmeid võtma, edastab ta kohtuotsuse *ex officio* koos tunnistusega täidesaatva riigi pädevale asutusele ning teatab sellest väljaandjariigi pädevale asutusele.

Artikkel 6

Süüdimõistetud isiku arvamus ning teavitamine

1. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, võib kohtuotsuse koos tunnistusega täidesaatvale riigile edastada kohtuotsuse tunnustamiseks ja määratud karistuse täideviimiseks üksnes süüdimõistetud isiku nõusolekul kooskõlas väljaandjariigi õigusega.

2. Süüdimõistetud isiku nõusolekut ei nõuta, kui kohtuotsus koos tunnistusega edastatakse:

a) liikmesriiki, mille kodanik süüdimõistetud isik on ja kus ta elab;

b) liikmesriiki, kuhu süüdimõistetud isik kohtuotsuses või kohtuotsusega seonduvas kohtu- või haldusotsustuses või muus meetmes sisalduva väljasaatmis- või piirile tagasisaatmise meetme alusel välja saadetakse pärast tema vabastamist karistuse kandmisest;

[1] EÜT L 191, 7.7.1998, lk 4.

c) liikmesriiki, kuhu süüdimõistetud isik on põgenenud või muul viisil tagasi pöördunud seoses tema vastu algatatud kriminaalmenetlusega väljaandjariigis või pärast selles väljaandjariigis süüdimõistmist.

3. Kui süüdimõistetud isik on aga endiselt väljaandjariigis, lubatakse tal igal juhul esitada oma arvamus suuliselt või kirjalikult. Juhul kui väljaandjariik peab seda süüdimõistetud isiku vanuse või vaimse või füüsilise seisundi tõttu vajalikuks, antakse nimetatud arvamuse esitamise võimalus isiku seaduslikule esindajale.

Kohtuotsuse koos tunnistusega edastamise küsimuses otsuse tegemisel võetakse arvesse süüdimõistetud isiku arvamust. Kui isik on kasutanud selles lõikes sätestatud võimalust, edastatakse süüdimõistetud isiku arvamus täidesaatvale riigile, pidades eelkõige silmas artikli 4 lõike 4 kohaldamist. Kui süüdimõistetud isik on esitanud oma arvamuse suuliselt, tagab väljaandjariik, et kirjalik jälg selle arvamuse esitamise kohta on täidesaatvale riigile kättesaadav.

4. Väljaandjariigi pädev asutus teavitab süüdimõistetud isikut temale arusaadavas keeles sellest, et ta on otsustanud edastada kohtuotsuse koos tunnistusega, kasutades lisas sätestatud tüüpvormi. Kui süüdimõistetud isik on otsuse tegemise ajal täidesaatvas riigis, edastatakse nimetatud vorm täidesaatvale riigile, kes teavitab sellest süüdimõistetud isikut.

5. Lõike 2 punkti a ei kohaldata väljaandjariigi või täidesaatva riigina toimiva Poola suhtes juhul, kus kohtuotsus on tehtud enne viie aasta möödumist 5. detsembrist 2011. Poola võib nõukogu peasekretariaati igal ajal teavitada, et ta ei kasuta enam kõnealust erandit.

Artikkel 7

Kahepoolne karistatavus

1. Käesoleva raamotsuse alusel ja teo kahepoolset karistatavust kontrollimata toimub kohtuotsuse tunnustamine ja määratud karistuse täideviimine järgmiste kuritegude puhul, nagu need on väljaandjariigi õigusaktides määratletud, ja juhul, kui need on väljaandjariigis karistatavad vabadusekaotusliku karistuse või vabadust piirava meetmega, mille maksimaalne pikkus on vähemalt kolm aastat:

— kuritegelikus ühenduses osalemine;

— terrorism;

— inimkaubandus;

— laste seksuaalne ärakasutamine ja lapsporno;

— narkootiliste ja psühhotroopsete ainete salakaubavedu;

— ebaseaduslik relvade, laskemoona ja lõhkeainetega kauplemine;

— korruptsioon;

— pettus, sealhulgas pettus, mis mõjutab Euroopa ühenduste finantshuve 26. juuli 1995. aasta Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse konventsiooni [1] tähenduses;

— kuritegelikul teel saadud tulu rahapesu;

— rahavõltsimine, sealhulgas eurode võltsimine;

— arvutikuriteod;

— keskkonnakuriteod, sealhulgas ohustatud looma- ja taimeliikide ning taimesortidega ebaseaduslik kauplemine;

— ebaseaduslikule sissesõidule ja riigis viibimisele kaasaaitamine;

— tahtlik tapmine, raske kehavigastuse tekitamine;

— ebaseaduslik kauplemine inimorganite ja -kudedega;

— inimröövi, ebaseaduslik vabadusevõtmine ja pantvangi võtmine;

— rassism ja ksenofoobia;

— organiseeritud või relvastatud röövimine;

— kultuuriväärtuste, sealhulgas antiik- ja kunstiesemete salakaubavedu;

— kelmus;

[1] EÜT C 316, 27.11.1995, lk 49.

— väljapressimine ja raha väljapressimine;

— toodete võltsimine ja piraatkoopiate valmistamine;

— haldusdokumentide võltsimine ja nendega kauplemine;

— maksevahendi võltsimine;

— ebaseaduslik kauplemine hormoonpreparaatide ja muude kasvukiirendajatega;

— tuumamaterjalide ja radioaktiivsete ainete salakaubavedu;

— varastatud sõidukitega kauplemine;

— vägistamine;

— süütamine;

— Rahvusvahelise Kriminaalkohtu kohtualluvusse kuuluvad kuriteod;

— õhusõiduki või laeva kaaperdamine;

— sabotaaž.

2. Tegutsedes ühehäälselt ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga Euroopa Liidu lepingu artikli 39 lõikes 1 sätestatud tingimustel, võib nõukogu alati otsustada lisada lõikes 1 sisalduvale nimekirjale muid kuriteokategooriaid. Nõukogu uurib, pidades silmas käesoleva raamotsuse artikli 29 lõike 5 alusel esitatud aruannet, kas nimekirja tuleks täiendada või muuta.

3. Muude kui lõikes 1 sätestatud kuritegude puhul võib täidesaatev riik kohtuotsust tunnustada ja karistust täide viia tingimusel, et kohtuotsuse aluseks olev tegu on täidesaatva riigi õigusaktide alusel kuritegu selle koosseisu tunnustest või kirjeldusviisist olenemata.

4. Iga liikmesriik võib käesoleva raamotsuse vastuvõtmise ajal või hiljem nõukogu peasekretariaadile adresseeritud avaldusega teatada, et ta ei kohalda lõiget 1. Sellise avalduse võib igal ajal tagasi võtta. Need avaldused või avalduste tagasivõtmised avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 8

Kohtuotsuse tunnustamine ja karistuse täideviimine

1. Täidesaatva riigi pädev asutus tunnustab artikli 4 kohaselt ning artiklis 5 sätestatud korras edastatud kohtuotsust ja võtab viivitamata vajalikud meetmed karistuse täideviimiseks, välja arvatud juhul, kui ta otsustab tugineda mõnele artiklis 9 sätestatud mittetunnustamise või täideviimisest keeldumise põhjusele.

2. Kui karistus on oma kestuselt vastuolus täidesaatva riigi õigusega, võib täidesaatva riigi pädev asutus otsustada karistust muuta ainult siis, kui kõnealune karistus ületab tema siseriiklikus õiguses sama liiki tegude eest sätestatud karistuse maksimaalse määra. Muudetud karistus ei tohi olla väiksem täidesaatva riigi siseriiklikus õiguses sama liiki tegude eest sätestatud karistuse maksimaalsest määrast.

3. Kui karistus on oma olemuselt vastuolus täidesaatva riigi õigusega, võib täidesaatva riigi pädev asutus viia selle vastavusse oma õigusaktides sätestatud karistuse või meetmega sama liiki teo eest. Selline karistus või meede vastab võimalikult täpselt väljaandjariigi määratud karistusele ning seega ei saa karistust muuta rahaliseks karistuseks.

4. Muudetud karistus ei tohi väljaandjariigis määratud karistust raskendada selle olemuse ja kestuse osas.

Artikkel 9

Mittetunnustamise või täideviimisest keeldumise põhjused

1. Täidesaatva riigi pädev asutus võib keelduda kohtuotsuse tunnustamisest ja karistuse täideviimisest juhul, kui:

a) artiklis 4 sätestatud tunnistus on mittetäielik või ei vasta selgelt kohtuotsusele ning seda ei ole täiendatud või parandatud täidesaatva riigi pädeva asutuse määratud mõistlikuks tähtajaks;

b) artikli 4 lõikes 1 sätestatud kriteeriumid ei ole täidetud;

c) karistuse täideviimine oleks vastuolus *ne bis in idem* põhimõttega;

d) artikli 7 lõikes 3 nimetatud juhul ning juhul, kui täidesaatev riik on teinud avalduse artikli 7 lõike 4 alusel, artikli 7 lõikes 1 nimetatud juhul, on kohtuotsus seotud tegudega, mis ei ole täidesaatva riigi õigusaktide alusel kuriteona kvalifitseeritavad. Seoses maksude, tollimaksude, tolli- ja rahavahetustehingutega ei tohi keelduda kohtuotsuse täitmisele pööramisest siiski põhjusel, et täidesaatva riigi seadustes ei ole kehtestatud samasuguseid tolli- või muid makse või selles puuduvad samasugused makse, tollimakse, tolli- ja rahavahetustehinguid käsitlevad eeskirjad nagu väljaandjariigi õigusaktides;

e) karistuse täideviimine on täidesaatva riigi õigusaktide alusel aegunud;

f) täidesaatva riigi õigusaktide kohaselt kehtib puutumatus, mis muudab karistuse täideviimise võimatuks;

g) karistus on määratud isikule, keda täidesaatva riigi õigusaktide kohaselt ei saanud tema vanuse tõttu veel kriminaalvastutusele võtta tegude eest, mille suhtes kohtuotsus vastu võeti;

h) ajal, mil täidesaatva riigi pädev asutus kohtuotsuse kätte sai, on karistusest veel kanda vähem kui kuus kuud;

i) kohtuotsus tehti tagaselja, kui tunnistuses ei märgita, et isik kutsuti isiklikult kohale või teda teavitati väljaandjariigi seaduste kohaselt pädeva esindaja kaudu sellest, millal ja kus toimub menetlus, mille tulemusel tehti tagaseljaotsus, või et isik on pädevale asutusele teatanud, et ta otsust ei vaidlusta;

j) täidesaatev riik esitab enne otsuse vastuvõtmist vastavalt artikli 12 lõikele 1 taotluse vastavalt artikli 18 lõikele 3 ning väljaandjariik ei nõustu vastavalt artikli 18 lõike 2 punktile g asjaomase isiku vastu süüdistuse esitamisega, tema süüdimõistmisega ega muul viisil tema vabaduse piiramisega täidesaatvas riigis enne üleandmist sooritatud muu kuriteo kui üleandmise aluseks oleva kuriteo eest;

k) määratud karistus hõlmab psühhiaatrilist abi või ravi või muud vabadusekaotust hõlmavat meedet, mida ei saa vaatamata artikli 8 lõikele 3 teostada täidesaatvas riigis kooskõlas selle liikmesriigi õigus- või tervishoiusüsteemiga;

l) kohtuotsus on seotud kuritegudega, mis täidesaatva riigi õiguse kohaselt on käsitletavad kuritegudena, mis on täielikult või suures või olulises osas toime pandud tema territooriumil või tema territooriumiga samaväärses kohas.

2. Lõike 1 punkti l kohased otsused seoses osaliselt täidesaatva riigi territooriumil või tema territooriumiga samaväärses kohas toime pandud kuritegudega langetatakse täidesaatva riigi pädevate asutuste poolt erakorralisel juhul ning iga juhtumi puhul eraldi, võttes arvesse juhtumi konkreetseid asjaolusid ning eelkõige seda, kas kuriteo suur või oluline osa leidis aset väljaandjariigis.

3. Lõike 1 punktides a, b, c, i, k ja l osutatud juhtudel konsulteerib täidesaatva riigi pädev asutus enne kohtuotsuse mittetunnustamise ja karistuse täideviimisest keeldumise otsuse vastuvõtmist kohasel viisil väljaandjariigi pädeva asutusega ja palub endale vajaduse korral viivitamata esitada mis tahes vajalikku lisateavet.

Artikkel 10

Osaline tunnustamine ja täideviimine

1. Kui täidesaatva riigi pädev asutus võiks kaaluda osalist kohtuotsuse tunnustamist ja karistuse täideviimist, võib ta enne kogu kohtuotsuse tunnustamisest ja karistuse täideviimisest keeldumise kohta otsuse tegemist konsulteerida väljaandjariigi pädeva asutusega, et saavutada kokkulepe, nagu on sätestatud lõikes 2.

2. Väljaandja- ja täidesaatva riigi pädevad asutused võivad iga üksikjuhtumi korral eraldi kokku leppida karistuse osalise tunnustamise ja täideviimise suhtes vastavalt nende poolt kehtestatud tingimustele, tingimusel et sellise tunnustamise ja täitmise tulemusel karistuse kestus ei pikene. Sellise kokkuleppe puudumisel võetakse tunnistus tagasi.

Artikkel 11

Kohtuotsuse tunnustamise edasilükkamine

Kohtuotsuse tunnustamise võib täidesaatvas riigis edasi lükata, kui artiklis 4 osutatud tunnistus on mittetäielik või ei vasta selgelt kohtuotsusele, kuni täidesaatva asutuse poolt selle tunnistuse täiendamiseks või parandamiseks määratud mõistliku tähtpäevani.

Artikkel 12

Otsus karistuse täideviimise ja tähtaegade kohta

1. Täidesaatva riigi pädev asutus otsustab võimalikult kiiresti, kas tunnustada kohtuotsust ja viia täide karistus, ning teavitab sellest väljaandjariiki, sealhulgas teavitab ta väljaandjariiki mis tahes otsusest kohandada karistust kooskõlas artikli 8 lõigetega 2 ja 3.

2. Kui puudub artikli 11 või artikli 23 lõike 3 kohane edasilükkamise põhjus, võetakse lõplik otsus kohtuotsuse tunnustamise ja karistuse täideviimise kohta vastu 90 päeva jooksul pärast kohtuotsuse ja tunnistuse kättesaamist.

3. Kui täidesaatva riigi pädeval asutusel ei ole erakorralistel juhtudel võimalik kinni pidada lõikes 2 sätestatud tähtaegadest, teavitab ta viivitamatult väljaandjariigi pädevat asutust mis tahes viisil, esitades viivituse põhjused ja hinnangulise aja, mis on vajalik lõpliku otsuse tegemiseks.

Artikkel 13

Tunnistuse tagasivõtmine

Väljaandjariik võib põhjendusi esitades võtta täidesaatvast riigist tagasi tunnistuse selle ajani, kuni karistuse täideviimine ei ole täidesaatvas riigis alanud. Täidesaatev riik ei vii tunnistuse tagasivõtmisel enam karistust täide.

Artikkel 14

Eelvangistus

Juhtudel, kus süüdimõistetud isik viibib täidesaatvas riigis, võib täidesaatev riik väljaandjariigi taotlusel enne kohtuotsuse ja tunnistuse saabumist või enne kohtuotsuse tunnustamise ja karistuse täideviimise otsust süüdimõistetud isiku vahistada või võtta muid meetmeid tagamaks, et süüdimõistetud isik jääb tema territooriumile, kuni tehakse otsus kohtuotsuse tunnustamise ja karistuse täideviimise kohta. Käesolevast sättest tuleneva eelvangistusperioodi tõttu ei tohi karistuse kestus pikeneda.

Artikkel 15

Süüdimõistetud isikute üleandmine

1. Kui süüdimõistetud isik on väljaandjariigis, antakse ta täidesaatvale riigile üle väljaandjariigi ja täidesaatva riigi pädevate asutuste vahel kokku lepitud ajal ja mitte hiljem kui 30 päeva pärast seda, kui täidesaatev riik on teinud lõpliku otsuse kohtuotsuse tunnustamise ja karistuse täideviimise kohta.

2. Kui süüdimõistetud isiku üleandmist lõikes 1 sätestatud perioodi jooksul takistavad ettenägematud asjaolud, võtavad väljaandjariigi ja täidesaatva riigi pädevad asutused viivitamata teineteisega ühendust. Üleandmine toimub niipea, kui nimetatud asjaolusid enam ei ole. Väljaandjariigi pädev asutus teavitab viivitamatult täidesaatva riigi pädevat asutust ja lepib kokku üleandmise uue kuupäeva. Sellisel juhul toimub üleandmine kümne päeva jooksul alates uuest kokkulepitud kuupäevast.

Artikkel 16

Läbivedu

1. Iga liikmesriik lubab süüdimõistetud isiku viimist täidesaatvasse riiki läbi oma territooriumi vastavalt oma riigi õigusele, eeldusel et väljaandjariik on talle esitanud koopia artiklis 4 nimetatud tunnistusest koos läbiveotaotlusega. Läbiveotaotluse ja tunnistuse võib saata mis tahes viisil, mille puhul on võimalik jätta kirjalik jälg. Kui liikmesriigilt taotletakse luba läbiveoks, esitab väljaandjariik tunnistuse tõlke transiiti lubavale riigile vastuvõetavas keeles, mis nimetatakse taotlusel.

2. Läbiveo lubamise kohta taotluse saamisel teatab liikmesriik, kellelt taotletakse läbiveo lubamist, väljaandjariigile, kas ta saab tagada, et tema territooriumil ei võeta süüdimõistetud isikut vastutusele, vahi alla (välja arvatud lõikes 1 sätestatud juhul) ega piirata muul viisil tema vabadust mis tahes enne asjaomase isiku väljaandjariigi territooriumilt lahkumist sooritatud kuriteo või määratud karistuse eest. Väljaandjariik võib sellisel juhul oma taotluse tagasi võtta.

3. Liikmesriik, kellelt taotletakse läbiveo lubamist, teavitab samal viisil oma otsusest, mis tehakse eelisjärjekorras ning hiljemalt ühe nädala jooksul taotluse saamisest. Sellise otsuse tegemise võib edasi lükata, kuni tõlge on saadetud liikmesriiki, kellelt taotletakse läbiveo lubamist, kui selline tõlge on lõike 1 alusel nõutav.

4. Liikmesriik, kellelt taotletakse läbiveo lubamist, võib süüdimõistetud isikut vahi all hoida ainult nii kaua, kuni läbivedu tema territooriumilt seda nõuab.

5. Läbiveotaotlus ei ole nõutav lennugraafikukohase vahemaandumisteta õhutranspordi puhul. Kui lennugraafikuväline maandumine siiski toimub, esitab väljaandjariik lõikes 1 sätestatud teabe 72 tunni jooksul.

Artikkel 17

Täideviimise suhtes kohaldatav õigus

1. Karistuse täideviimist reguleeritakse täidesaatva riigi õigusega. Üksnes täidesaatva riigi asutused on pädevad vastavalt lõigetes 2 ja 3 sätestatule otsustama täitemenetluse üle ja määrama kindlaks kõik sellega seotud meetmed, sealhulgas enneaegse või tingimisi vabastamise põhjused.

2. Täidesaatva riigi pädev asutus arvab kantava vabadusekaotuse kogukestusest täies mahus maha juba kantud vabadusekaotuse, mis oli seotud kohtuotsuse sisuks oleva karistusega.

3. Täidesaatva riigi pädev asutus teatab taotluse korral väljaandjariigi pädevale asutusele võimaliku enneaegse või tingimusliku vabastamise suhtes kohaldatavatest sätetest. Väljaandjariik võib selliste sätete kohaldamisega nõustuda või tunnistuse tagasi võtta.

4. Liikmesriigid võivad ette näha, et iga enneaegse või tingimisi vabastamise otsus võib arvesse võtta ka väljaandjariigi osutatud neid siseriiklikke õigusnorme, mille kohaselt on isikul õigus tingimisi vabastamisele kindlaksmääratud ajal.

Artikkel 18

Erikohustus

1. Kui lõikest 2 ei tulene teisiti, ei või käesoleva raamotsuse kohaselt täidesaatvale riigile üle antud isikut kohtu alla anda, süüdi mõista või muul viisil temalt vabadust võtta kuriteo eest, mis on toime pandud enne tema üleandmist, kuid mis ei ole üleandmise aluseks olev tegu.

2. Lõiget 1 ei kohaldata järgmistel juhtudel:

a) kui isik, kellel on olnud võimalus lahkuda täidesaatva riigi territooriumilt, ei ole seda teinud 45 päeva jooksul pärast tema lõplikku vabastamist või kui ta on sellele territooriumile pärast lahkumist tagasi pöördunud;

b) kui kuriteo eest ei saa karistada vabadusekaotusliku karistuse või vabadust piirava julgeolekumeetmega;

c) kui kriminaalmenetlus ei anna alust isikuvabadust piirava meetme kohaldamiseks;

d) kui süüdimõistetud isiku suhtes võidakse kohaldada rahalist karistust või muud kui vabadust piiravat meedet, eelkõige rahatrahvi või seda asendavat meedet, isegi kui karistuse või meetmega võib kaasneda tema isikuvabaduse piiramine;

e) kui süüdimõistetud isik nõustus üleandmisega;

f) kui süüdimõistetud isik on üleandmise järgselt sõnaselgelt loobunud õigusest erikohustuse reegli kohaldamisele seoses enne üleandmist toime pandud konkreetsete kuritegudega. Loobumisotsus esitatakse täidesaatva riigi pädevatele õigusasutustele ning see dokumenteeritakse vastavalt selle riigi õigusele. Loobumisotsus vormistatakse nii, et on selge, et isik on teinud selle vabatahtlikult ning olles täielikult teadlik tagajärgedest. Selleks on isikul õigus õigusalasele nõustamisele;

g) punktides a–f nimetamata juhtudel, kui väljaandjariik annab vastavalt lõikele 3 oma nõusoleku.

3. Nõustumistaotlus koos raamotsuse 2002/584/JSK artikli 8 lõikes 1 nimetatud teabega ning selle artikli 8 lõikes 2 viidatud tõlkega esitatakse väljaandjariigi pädevale asutusele. Nõusolek antakse, kui isiku üleandmine oleks kohustuslik nimetatud raamotsuse kohaselt. Otsus tehakse hiljemalt 30 päeva jooksul pärast taotluse saamist. Kõnealuse raamotsuse artiklis 5 osutatud olukordades annab täidesaatev riik selles artiklis sätestatud tagatised.

Artikkel 19

Amnestia, armuandmine, kohtuotsuse teistmine

1. Nii väljaandjariik kui täidesaatev riik võib anda armu või amnestiat.

2. Ainult väljaandjariigil on õigus otsustada käesoleva raamotsuse alusel täitmisele pööratavate kohtuotsuste teistmistaotluste üle.

Artikkel 20

Teave väljaandjariigilt

1. Väljaandjariigi pädev asutus teavitab viivitamatult täidesaatva riigi pädevat asutust igast otsusest või meetmest, mille tulemusena karistus ei ole enam kohe või teatud tähtaja möödumisel täideviidav.

2. Täidesaatva riigi pädev asutus lõpetab karistuse täideviimise niipea, kui väljaandjariigi pädev asutus teavitab teda lõikes 1 osutatud otsusest või meetmest.

Artikkel 21

Täidesaatva riigi antav teave

Täidesaatva riigi pädev asutus teavitab viivitamatult väljaandjariigi pädevat asutust mis tahes viisil, mis jätab kirjaliku jälje:

a) kohtuotsuse ja tunnistuse edastamisest selle täitmisele pööramise eest vastutavale pädevale asutusele vastavalt artikli 5 lõikele 5;

b) asjaolust, et tegelikkuses on karistust võimatu täide viia, sest pärast kohtuotsuse ja tunnistuse edastamist täidesaatvale riigile ei ole süüdimõistetud isikut võimalik täidesaatva riigi territooriumilt leida, millisel juhul ei ole täidesaatval riigil kohustust karistust täide viia;

c) kohtuotsuse tunnustamise ja karistuse täideviimise lõplikust otsusest koos otsuse kuupäevaga;

d) kooskõlas artikliga 9 mis tahes otsusest kohtuotsust mitte tunnustada ning karistust mitte täide viia koos otsuse põhjustega;

e) mis tahes otsusest karistust kohandada vastavalt artikli 8 lõikele 2 või 3, koos otsuse põhjendustega;

f) mis tahes otsusest karistust mitte täide viia artikli 19 lõikes 1 nimetatud põhjustel koos otsuse põhjendustega;

g) tingimisi vabastamise perioodi algusest ja lõpust, kui väljaandjariik on nii tunnistusel märkinud;

h) süüdimõistetud isiku kinnipidamiskohast põgenemisest;

i) karistuse täideviimisest niipea, kui see on lõpule viidud.

Artikkel 22

Süüdimõistetud isiku üleandmise tagajärjed

1. Kui lõikest 2 ei tulene teisiti, ei tohi väljaandjariik võtta karistuse täideviimise edasisi samme, kui selle täideviimine täidesaatvas riigis on alanud.

2. Kui täidesaatev riik on artikli 21 punkti h kohaselt väljaandjariiki otsuse osalisest mittetäitmisest teavitanud, läheb karistuse täideviimise õigus tagasi väljaandjariigile.

Artikkel 23

Keeled

1. Tunnistus tõlgitakse täidesaatva riigi ametlikku keelde või ühte ametlikest keeltest. Iga liikmesriik võib käesoleva raamotsuse vastuvõtmisel või hiljem nõukogu peasekretariaati hoiule antavas avalduses teatada, et ta aktsepteerib tõlget ühte või mitmesse Euroopa Liidu institutsioonide ametlikest keeltest.

2. Kui lõikest 3 ei tulene teisiti, ei ole kohtuotsuse tõlge nõutav.

3. Liikmesriik võib kas käesoleva raamotsuse vastuvõtmisel või hiljem nõukogu peasekretariaati hoiule antavas avalduses teatada, et ta võib täidesaatva riigina viivitamata pärast kohtuotsuse ja tunnistuse saamist taotleda kohtuotsuse või selle põhiosade tõlget täidesaatva riigi ametlikku keelde või ühte ametlikku keelde või ühte või enamasse Euroopa Liidu institutsioonide ametlikku keelde, kui ta leiab, et tunnistuse sisu on ebapiisav karistuse täideviimise üle otsustamiseks. Selline taotlus tehakse vajaduse korral pärast konsulteerimist väljaandjariigi ja täidesaatva riigi pädevate asutuste vahel, et teha kindlaks kohtuotsuse tõlgitavad põhiosad.

Kohtuotsuse tunnustamise ja karistuse täideviimise kohta otsuse tegemise võib edasi lükata, kuni väljaandjariik on edastanud tõlke täidesaatvale riigile, või kui täidesaatev riik otsustab tõlkida kohtuotsuse oma kulul, siis kuni tõlke saamiseni.

Artikkel 24

Kulud

Käesoleva raamotsuse kohaldamisest tulenevad kulud kannab täidesaatev riik, välja arvatud kulud, mis tekivad süüdimõistetud isiku üleandmisel täidesaatvale riigile, ning kulud, mis tekivad eranditult väljaandjariigi suveräänsel territooriumil.

Artikkel 25

Euroopa vahistamismäärusele järgnevate karistuste täideviimine

Ilma et see piiraks raamotsuse 2002/584/JSK kohaldamist, kohaldatakse käesoleva raamotsuse sätteid *mutatis mutandis* selles ulatuses, nagu see on kooskõlas kõnealuse raamotsuse sätetega, karistuste täideviimiseks juhtudel, kus liikmesriik võtab kohustuse viia karistus täide vastavalt kõnealuse raamotsuse artikli 4 lõikest 6 tulenevatel juhtudel või kui kõnealuse raamotsuse artikli 5 lõike 3 kohaselt toimides on ta kehtestanud tingimuse, et isik tuleb karistuse kandmiseks tuua tagasi asjaomasesse liikmesriiki süüdimõistetud isiku karistamatuse vältimiseks.

III PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 26

Seos muude lepingute ja kokkulepetega

1. Käesolev raamotsus asendab alates 5. detsembrist 2011 järgmiste konventsioonide (mis on kohaldatavad liikmesriikidevahelistes suhetes) vastavad sätted, mõjutamata nende kohaldamist liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel ja nende kohaldamist üleminekuajal artikli 28 kohaselt:

— 21. märtsi 1983. aasta süüdimõistetud isikute üleandmise Euroopa konventsioon ja selle 18. detsembri 1997. aasta lisaprotokoll;

— 28. mai 1970. aasta kohtuotsuste rahvusvahelise kehtivuse Euroopa konventsioon;

— 14. juuni 1985. aasta Schengeni lepingut (kontrolli järkjärgulise kaotamise kohta ühispiiridel) rakendava 19. juuni 1990. aasta konventsiooni III jaotise 5. peatükk;

— Euroopa ühenduste liikmesriikide 13. novembri 1991. aasta konventsioon välisriigi süüdimõistvate kohtuotsuste täitmisele pööramise kohta.

2. Liikmesriigid võivad jätkata kehtivate kahe- või mitmepoolsete lepingute või kokkulepete kohaldamist pärast 27. novembrit 2008, kuivõrd need lepingud ja kokkulepped võimaldavad laiendada käesoleva raamotsuse eesmärke ning aitavad karistuste täideviimise korda veelgi lihtsustada või hõlbustada.

3. Liikmesriigid võivad pärast 5. detsembrit 2008 sõlmida kahe- või mitmepoolseid lepinguid või kokkuleppeid, kuivõrd need lepingud ja kokkulepped võimaldavad laiendada käesoleva raamotsuse sätteid ning aitavad karistuste täideviimise korda veelgi lihtsustada või hõlbustada.

4. Liikmesriigid teatavad nõukogule ja komisjonile hiljemalt 5. märtsiks 2009, milliste lõikes 2 osutatud olemasolevate lepingute ja kokkulepete kohaldamist nad soovivad jätkata. Liikmesriigid teatavad nõukogule ja komisjonile kolme kuu jooksul pärast allakirjutamist ka kõigist lõikes 3 osutatud uutest lepingutest ja kokkulepetest.

Artikkel 27

Territoriaalne kohaldatavus

Käesolevat raamotsust kohaldatakse Gibraltari suhtes.

Artikkel 28

Üleminekusäte

1. Enne 5. detsembrit 2011 saadud taotluste suhtes kohaldatakse süüdimõistetud isikute üleandmist käsitlevaid olemasolevaid õigusakte. Pärast seda kuupäeva saadud taotluste suhtes kohaldatakse eeskirju, mille liikmesriigid on käesoleva raamotsuse alusel vastu võtnud.

2. Kuid liikmesriik võib käesoleva raamotsuse vastuvõtmisel teha avalduse, et kui lõplik kohtuotsus on tehtud enne tema määratud kuupäeva, jätkab ta väljaandja- ja täidesaatva riigina süüdimõistetud isikute üleandmist käsitlevate kehtivate õigusaktide kohaldamist, mis on kohaldatavad enne 5. detsembrit 2011. Kui selline avaldus on tehtud, kohaldatakse neid õigusakte sellistel juhtudel seoses kõigi liikmesriikidega, sõltumata sellest, kas nad on teinud sama avalduse. See kuupäev ei või olla hilisem kui 5. detsember 2011. Nimetatud avaldus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*. Selle võib igal ajal tagasi võtta.

Artikkel 29

Rakendamine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva raamotsuse järgimiseks vajalikud meetmed enne 5. detsembrit 2011.

2. Liikmesriigid edastavad nõukogu peasekretariaadile ja komisjonile nende sätete teksti, millega võetakse siseriiklikku õigusse üle käesolevast raamotsusest tulenevad kohustused. Nõukogu hindab mitte hiljem kui 5. detsembril 2012 komisjoni poolt selle teabe põhjal koostatud aruande alusel, mil määral liikmesriigid on järginud käesoleva raamotsuse sätteid.

3. Nõukogu peasekretariaat teatab liikmesriikidele ja komisjonile artikli 4 lõike 7 ja artikli 23 lõike 1 või 3 kohaselt esitatud teadetest või avaldustest.

4. Ilma et see piiraks Euroopa Liidu lepingu artikli 35 lõike 7 kohaldamist, teavitab raamotsuse artikli 25 rakendamisel korduvaid ning kahepoolsete konsultatsioonidega lahendamata raskusi kogenud liikmesriik sellest nõukogu ja komisjoni. Komisjon koostab nende raskuste lahendamiseks sellele ja muule talle kättesaadavale teabele tuginedes aruande koos tema poolt asjakohaseks peetavate algatustega.

5. Hiljemalt 5. detsembriks 2013 koostab komisjon saadud teabe põhjal aruande koos tema poolt asjakohaseks peetavate algatustega. Nõukogu vaatab komisjoni aruannete ja mis tahes algatuste alusel läbi eelkõige artikli 25, et kaaluda, kas see tuleks asendada konkreetsemate sätetega.

Artikkel 30

Jõustumine

Käesolev raamotsus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Brüssel, 27. november 2008

Nõukogu nimel

eesistuja

M. ALLIOT-MARIE

I LISA

TUNNISTUS,

millele on osutatud nõukogu 27. novembri 2008. aasta raamotsuse 2008/909/JSK (vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta kriminaalasjades tehtud otsuste suhtes, millega määratakse vabadusekaotuslikud karistused või vabadust piiravad meetmed, nende Euroopa Liidus täideviimise eesmärgil) artiklis 4 [1]

a) * Väljaandjariik: .....

* Täidesaatev riik: .....

b) Kohus, mis tegi karistust määrava kohtuotsuse, mis järgnevalt jõustus:

Ametlik nimi: .....

Kohtuotsus tehti (märkida kuupäev: pp/kk/aaaa): .....

Kohtuotsus jõustus (märkida kuupäev: pp/kk/aaaa): .....

Kohtuotsuse viitenumber (olemasolu korral): .....

c) Teave asutuse kohta, kellega võib ühendust võtta tunnistusega seotud küsimustes:

1. Asutuse liik. Märgistada vastav lahter:

☐ Keskasutus .....

☐ Kohus .....

☐ Muu asutus .....

2. Punkti c 1 all märgitud asutuse kontaktandmed:

Ametlik nimi: .....

.....

Aadress: .....

.....

Telefon: (riigi kood) (piirkonna/linna suunanumber) .....

Faks: (riigi kood) (piirkonna/linna suunanumber) .....

E-posti aadress (olemasolu korral): .....

3. Keeled, milles on võimalik selle asutusega suhelda:

4. Isiku(te) kontaktandmed, kui need erinevad punktis 2 märgitust, kellega võtta ühendust kohtuotsuse täitmise või üleandmise korras kokku leppimiseks vajaliku lisateabe saamiseks (nimi, ametinimetus/ametiaste, tel nr, faksi nr ja e-posti aadress): .....

.....

.....

[1] Käesolev tunnistus peab olema koostatud täidesaatva liikmesriigi ühes ametlikus keeles või mis tahes muus selle riigi poolt aktsepteeritud keeles, või sellesse keelde tõlgitud.

d) Teave isiku kohta, kellele karistus on määratud:

Nimi: .....

Eesnimi (eesnimed): .....

Sünninimi, kui see on asjakohane: .....

Vajaduse korral varjunimed: .....

Sugu: .....

Kodakondsus: .....

Isikukood või sotsiaalkindlustusnumber (olemasolu korral): .....

Sünniaeg: .....

Sünnikoht: .....

Viimased teadaolevad aadressid/elukohad: .....

Keel (keeled), millest isik aru saab (kui on teada): .....

.....

Süüdimõistetud isik asub:

☐ väljaandjariigis ja tuleb üle anda täidesaatvale riigile.

☐ täidesaatvas riigis ja karistus tuleb täide viia selles riigis.

Täiendav teave olemasolu korral ja kui see on asjakohane:

1. Isiku foto ja sõrmejäljed ja/või selle isiku kontaktandmed, kelle poole nende andmete saamiseks pöörduda:

   .....

2. Süüdimõistetud isiku isikutunnistuse või passi tüüp ja number:

   .....

3. Süüdimõistetud isiku elamisloa või passi tüüp ja number:

   .....

4. Muu asjakohane teave süüdimõistetud isiku perekonna, sotsiaalsete või erialaste sidemete kohta, mis seovad teda täidesaatva riigiga:

   .....

   .....

e) Väljaandjariigi taotlus eelvangistuse kohta (juhul kui süüdimõistetud isik viibib täidesaatvas riigis):

☐ Väljaandjariik taotleb täidesaatvalt riigilt süüdimõistetud isiku vahistamist või muude meetmete võtmist tagamaks, et süüdimõistetud isik jääb tema territooriumile kuni tehakse otsus karistuse tunnustamise ja täideviimise kohta.

☐ Väljaandjariik on juba esitanud täidesaatvale riigile taotluse süüdimõistetud isiku vahistamise või muude meetmete võtmise kohta tagamaks, et süüdimõistetud isik jääb tema territooriumile kuni tehakse otsus karistuse tunnustamise ja täideviimise kohta. Palun esitada täidesaatva riigi asutuse nimi, kes tegi otsuse isiku vahistamise taotluse kohta (vajaduse korral ja kui see on olemas):

.....

.....

.....

f) Seos mis tahes varasema Euroopa vahistamismäärusega:

☐ Vabadusekaotusliku karistuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täideviimiseks on tehtud Euroopa vahistamismäärus ning täidesaatev riik kohustub nimetatud vabadusekaotusliku karistuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täide viima (Euroopa vahistamismääruse raamotsuse artikli 4 lõige 6).

Euroopa vahistamismääruse tegemise kuupäev ja olemasolu korral viitenumber:

.....

Euroopa vahistamismääruse teinud asutuse nimi: .....

Täideviimisotsuse tegemise kuupäev ja olemasolu korral viitenumber:

.....

Karistuse täideviimisotsuse teinud asutuse nimi:

.....

☐ Euroopa vahistamismäärus on tehtud isiku vastutusele võtmiseks, kes on täidesaatva riigi kodanik või omab seal elukohta, ning täidesaatev riik on isiku üle andnud tingimusel, et isik saadetakse tagasi täidesaatvasse riiki väljasaatjariigis talle määratud vabadusekaotusliku karistuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täideviimiseks (Euroopa vahistamismääruse raamotsuse artikli 5 lõige 3).

Isiku üleandmise otsuse tegemise kuupäev: .....

Üleandmisotsuse teinud asutuse nimi: .....

Otsuse viitenumber (olemasolu korral): .....

Isiku üleandmise kuupäev, kui see on olemas: .....

g) Kohtuotsuse ja tunnistuse edastamise põhjused (kui on tehtud märge lahtrisse f, ei ole vaja seda lahtrit täita):

Kohtuotsus ja tunnistus edastatakse täidesaatvale riigile, kuna tunnistuse välja andnud asutus on veendunud, et karistuse täideviimine täidesaatvas riigis hõlbustab süüdimõistetud isiku sotsiaalset rehabilitatsiooni ja:

☐ a) täidesaatev riik on riik, mille kodanik süüdimõistetud isik on ja kus ta elab.

☐ b) täidesaatev riik on riik, mille kodanik süüdimõistetud isik on, kuhu süüdimõistetud isik pärast tema vabastamist karistuse kandmisest kohtuotsuses või kohtuotsusega seonduvas kohtu või haldusotsuses või muus meetmes sisalduva väljasaatmis- või piirile tagasisaatmise meetme alusel välja saadetakse. Kui väljasaatmis- või piirile tagasisaatmise meede ei sisaldu kohtuotsuses, palun esitada meetme võtnud asutuse nimi, meetme võtmise kuupäev ja võimaluse korral viitenumber: .....

☐ c) täidesaatev riik ei ole punktis a või b nimetatud riik ning tema pädev asutus on nõus kohtuotsuse ja tunnistuse edastamisega sellesse riiki.

☐ d) täidesaatev riik on esitanud raamotsuse artikli 4 lõike 7 kohase teatise ja:

☐ on tehtud kindlaks, et väljaandjariigi pädevale asutusele teadaolevalt süüdimõistetud isik elab ja on seaduslikult elanud pidevalt vähemalt viis aastat täidesaatvas riigis ning tal on selles riigis alalise elamise õigus, või

☐ on tehtud kindlaks, et süüdimõistetud isik on täidesaatva riigi kodanik.

h) Kohtuotsus, millega määrati karistus:

1. Kohtuotsus hõlmab kokku ..... kuritegu.

   Kokkuvõte kuriteo (kuritegude) asjaoludest ja toimepaneku tehioludest, sealhulgas aeg ja koht; ning süüdimõistetud isiku osaluse olemus:

   .....

   .....

   .....

   .....

   Kuriteo (kuritegude) olemus ja juriidiline kvalifikatsioon ning kohaldatav õigusnorm, mille alusel kohtuotsus tehti:

   .....

   .....

   .....

2. Kui punktis h 1 osutatud kuritegu hõlmab või kuriteod hõlmavad ühte või mitut järgmist kuritegu, mis on väljaandjariigi õiguses määratletud ja mida väljaandjariigis karistatakse vabadusekaotusliku karistuse või vabadust piirava julgeolekumeetmega, mille maksimaalne pikkus on vähemalt kolm aastat, palun märgistada vastav lahter või vastavad lahtrid ristiga:

   ☐ kuritegelikus ühenduses osalemine;
   ☐ terrorism;
   ☐ inimkaubandus;
   ☐ laste seksuaalne ärakasutamine ja lapsporno;
   ☐ narkootiliste ja psühhotroopsete ainete salakaubavedu;
   ☐ ebaseaduslik relvade, laskemoona ja lõhkeainetega kauplemine;
   ☐ korruptsioon;
   ☐ pettus, sealhulgas pettus, mis mõjutab Euroopa ühenduste finantshuve 26. juuli 1995. aasta Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse konventsiooni tähenduses;
   ☐ kuritegelikul teel saadud tulu rahapesu;
   ☐ rahavõltsimine, sealhulgas eurode võltsimine;
   ☐ arvutikuriteod;
   ☐ keskkonnakuriteod, sealhulgas ohustatud looma- ja taimeliikide ning taimesortidega ebaseaduslik kauplemine;
   ☐ ebaseaduslikule sissesõidule ja riigis viibimisele kaasaaitamine;
   ☐ tahtlik tapmine, raske kehavigastuse tekitamine;
   ☐ ebaseaduslik kauplemine inimorganite ja -kudedega;
   ☐ inimröövi, ebaseaduslik vabaduse võtmine ja pantvangi võtmine;
   ☐ rassism ja ksenofoobia;
   ☐ organiseeritud või relvastatud röövimine;
   ☐ kultuuriväärtuste, sealhulgas antiik- ja kunstiesemete salakaubavedu;
   ☐ kelmus;
   ☐ väljapressimine ja raha väljapressimine;
   ☐ toodete võltsimine ja piraatkoopiate valmistamine;
   ☐ haldusdokumentide võltsimine ja nendega kauplemine;
   ☐ maksevahendi võltsimine;
   ☐ ebaseaduslik kauplemine hormoonpreparaatide ja muude kasvukiirendajatega;
   ☐ tuumamaterjalide ja radioaktiivsete ainete salakaubavedu;
   ☐ varastatud sõidukitega kauplemine;
   ☐ vägistamine;
   ☐ süütamine;
   ☐ Rahvusvahelise Kriminaalkohtu kohtualluvusse kuuluvad kuriteod;
   ☐ õhusõiduki või laeva kaaperdamine;
   ☐ sabotaaž.

3. Kui punktis 1 osutatud kuritegu (kuriteod) ei ole loetletud punktis 2 või kui kohtuotsus ja tunnistus edastatakse liikmesriiki, kes on teatanud, et ta kontrollib teo kahepoolset karistatavust (raamotsuse artikli 7 lõige 4), esitage palun asjaomase kuriteo (asjaomaste kuritegude) täielik kirjeldus:

   .....

   .....

   .....

i) Teave kohtuotsuse staatuse kohta, millega määrati karistus:

1. Märkida, kas kohtuotsus tehti tagaselja:

☐ ei

☐ jah; on tehtud kindlaks, et:

☐ isikut teavitati isiklikult või väljaandjariigi seaduste kohaselt pädeva esindaja kaudu, millal ja kus toimub menetlus, mille tulemusel tehti tagaseljaotsus, või

☐ isik on pädevale asutusele teatanud, et ta otsust ei vaidlusta.

2. Andmed karistuse kestuse kohta:

2.1. Karistuse kogukestus (päevades): .....

2.2. Asjaomases kohtuotsuses sisalduva karistusega seoses seni juba kantud vabadust piirava karistuse aeg (päevades):

..... seisuga […] (nimetada kuupäev, mil arvutus tehti: pp/kk/aaaa) .....

2.3. Muudel kui punktis 2.2 nimetatud põhjustel karistuse kogukestusest maha arvatavate päevade arv (nt karistusega seoses juba määratud amnestiad või armuandmised jne): ..... seisuga (nimetada kuupäev, mil arvutus tehti: pp/kk/aaaa) .....

2.4. Karistuse kehtivuse lõppkuupäev väljaandjariigis:

☐ ei ole kohaldatav, kuna isik ei ole hetkel vahi all

☐ isik on hetkel vahi all ning väljaandjariigi õiguse kohaselt saab karistus kantud (märkida kuupäev: pp/kk/aaaa): [1] .....

3. Karistuse liik:

☐ vabadusekaotuslik karistus

☐ vabadust piirav meede (palun täpsustada):

.....

j) Teave enneaegse või tingimisi vabastamise kohta:

1. Väljaandjariigi õiguse kohaselt on süüdimõistetud isikul õigus enneaegsele või tingimisi vabastamisele, kui ta on kandnud:

☐ poole karistusest

☐ kaks kolmandikku karistusest

☐ muu osa karistusest (palun märkida, kui palju):

2. Väljaandjariigi pädev asutus palub endale teatada järgmist:

☐ täidesaatva riigi õiguse alusel süüdimõistetud isiku enneaegse või tingimisi vabastamise suhtes kohaldatavad sätted;

☐ enneaegse või tingimisi vabastamise perioodi algus ja lõpp.

[1] Palun märkida siia, milliseks kuupäevaks oleks karistus täies ulatuses kantud (võtmata arvesse mis tahes varasema ja/või tingimisi vabastamise võimalusi), kui isik jääks väljaandjariiki.

k) Süüdimõistetud isiku arvamus:

1. ☐ Süüdimõistetud isiku arvamust ei saadud teada, sest ta viibib juba täidesaatvas riigis.

2. ☐ Süüdimõistetud isik viibib väljaandjariigis ja:

a. ☐ taotles kohtuotsuse ja tunnistuse edastamist

☐ andis kohtuotsuse ja tunnistuse edastamiseks nõusoleku

☐ ei andnud kohtuotsuse ja tunnistuse edastamiseks nõusolekut (esitada süüdimõistetud isiku poolt antud põhjused):

.....

.....

b. ☐ lisatud on süüdimõistetud isiku arvamus.

☐ süüdimõistetud isiku arvamus on juba edastatud täidesaatvale riigile (märkida kuupäev: pp/kk/aaaa):

.....

l) Muud juhtumiga seotud asjaolud (täitmine vabatahtlik):

.....

.....

m) Muu teave

Kohtuotsus(t)e tekst on lisatud käesolevale tunnistusele. ([1])

Tunnistuse väljastanud asutuse ja/või selle esindaja allkiri, millega tunnistatakse tunnistuse sisu täpseks:

.....

Nimi: .....

Ametikoht (ametinimetus/ametiaste): .....

Kuupäev: .....

Ametlik pitser (kui see on olemas): .....

([1]) Väljaandjariigi pädev asutus peab lisama kõik juhtumiga seotud kohtuotsused, mis on vajalikud kogu teabe saamiseks lõpliku täideviidava karistuse kohta. Samuti võib lisada olemasoleva(d) kohtuotsus(t)e tõlke(d).

II LISA

TEADE SÜÜDIMÕISTETUD ISIKULE

Käesolevaga teatatakse Teile ..... (väljaandjariigi pädev asutus) otsusest edastada ..... (väljaandjariigi pädev kohus) ..... (kohtuotsuse kuupäev) kohtuotsus ..... (võimalusel viitenumber) ..... (täidesaatev riik) selle tunnustamiseks ja kohtuotsusega määratud karistuse täideviimiseks kooskõlas siseriikliku õigusaktiga, millega rakendatakse nõukogu 27. novembri 2008. aasta raamotsust 2008/909/JSK vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta kriminaalasjades tehtud otsuste suhtes, millega määratakse vabadusekaotuslikud karistused või vabadust piiravad meetmed, nende Euroopa Liidus täideviimise eesmärgil,

Karistuse täideviimist reguleeritakse ..... (täidesaatev riik) õigusega. Selle riigi asutused on pädevad otsustama täideviimise menetluse üle ja määrama kindlaks kõik sellega seotud meetmed, sealhulgas enneaegse või tingimisi vabastamise alused.

..... (täidesaatev riik) pädev asutus peab kogu kantavast vabadusekaotuslikust karistusest arvama maha karistusega seotud ja juba kantud vabadusekaotusliku karistuse aja. ..... (täidesaatev riik) pädev asutus võib karistust muuta ainult siis, kui karistus on oma kestuselt või olemuselt vastuolus selle riigi õigusega. Muudetud karistus ei tohi ..... (väljaandjariik) määratud karistust oma olemuselt ega kestuselt raskendada.

PARANDUSED

Nõukogu 29. oktoobri 1993. aasta direktiivi 93/92/EMÜ (kahe- või kolmerattalistele mootorsõidukitele valgustus- ja valgussignaalseadmete paigaldamise kohta) parandused

(Euroopa Liidu Teataja L 311, 14. detsember 1993)

(Eestikeelne eriväljaanne, 7. peatükk, 2. köide, lk 119)

Leheküljel 170 V lisa punktis 6.3.10

asendatakse „6.3.10. Töökorras oleku märgulamp: ei ole kohustuslik."

järgmisega: „6.3.10. Töökorras oleku märgulamp: kohustuslik."

Leheküljel 181 VI lisa punktis 6.1.10

asendatakse „6.1.10. Sisselülitatuse märgulamp: ei ole kohustuslik."

järgmisega: „6.1.10. Sisselülitatuse märgulamp: kohustuslik."

Leheküljel 183 VI lisa punktis 6.3.10

asendatakse „6.3.10. Töökorras oleku märgulamp: ei ole kohustuslik."

järgmisega: „6.3.10. Töökorras oleku märgulamp: kohustuslik."

MÄRKUS LUGEJALE

Institutsioonid on otsustanud edaspidi oma tekstides mitte märkida viidatud õigusaktide viimaseid muudatusi.

Kui ei ole teisiti märgitud, mõistetakse siin avaldatud tekstides viidatud õigusaktide all neid akte koos kõigi muudatustega.